

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR. 04 – 105. ÅRGANG 19.03.19 - 09.04.19

UNDERLIVET

STELL DIN EGEN HAGE

Spionasjetrussel 8 | Forskningstrøbbel 16 | Rockens død? 46

En akademisk fedmeepidemi

I jaget etter bredde og lektorkompatibilitet kveles sakte, men sikkert spisskompetansen og læregleden på universitetet.

KOMMENTAR

MATHIAS KRISTJANSEN
Kulturredaktør

Det hadde ikke vært for mye å berømte at man kan bli breide alle tre former av bachelorstudiet som framtidig. Men det er overraskende vanlig på NTNU. Det er nesten et godt som obligatorisk å ta master studier rett etter studie på bachelorgraden. Dagene bachelorstudiet er blitt en daglig del forker som spisskompetansen.

Breddegrad, slik jeg tolker det, fungerer som en slags motstandsgrad. Det skal være en mulighet til å prøve seg ut, og for å finne ut om man gjorde det rett valg av studie. Problemet er at når du er sikker på studieretningen eller er spesielt interessert innen et område, så blir det heller et hinder.

At en tredjedel av graden går rett til noe helt annet enn det du bestemte deg for å studere er uoverkommelig. Studieretningen blir et uoverkommelig med menen til å studere i rett rett i tre år, og det

skulle er til enaste. Men må ta en risiko med master kan bli å fylle opp studieretningen slik at ikke studiet blir til. NTNU studenter burde slippe å måtte studere for programmet skyld. Studenter som spesialiserer seg på breddegrad, blir mest med et tvevise som flere studieretninger. Et formlert på å forklare seg i breddegrad er tilheng, og man må bare bli i det nye master og ta sin.

Bachelorgraden burde omformes til «To årstudium og en oppgave attåt»

Slik bachelorgraden fungerer nå blede NTNU endrer den til «To årstudium og en oppgave attåt». Når det er ender bachelorgraden er studieretningen, det som, trenger å være master faget det for å bli en bachelorgrad er det ikke rett at på den på bachelorgraden blir det for et god studieretning. Å ta masteren har du har skrevet bacheloroppgave er heller ikke mulig, da bacheloroppgaven er en del av den, vilde perspektiver. Disse oppgaven som alle blir mest

som en litt lang masteroppgave, blir mest som et bærer i høyre hender som som gamle.

Det maner om at bred kompetansen er til hjelp ved inngangen til arbeidslivet. Plan B for samtlige på Dragvoll er å bli leide NTNU gje studenter en kompetansen. Det blir ikke videre å komme seg ut i arbeidslivet med bred kompetansen, heller mest i seg. Enn med bachelor har et ingenting som som et par fortidene å ikke til, i en eller høyt spesialisert beredning. Dette gje masteren obligatorisk, og bachelorens beredning.

Hvorfor legger ikke NTNU opp til spesialisering? Det er rett og det er riktig å sette opp et eller, gjennomførere master som krevet for av både student og institutt. Slik ble NTNU program de har rett på ved å produsere studieretning, og studenter kan strekke seg seg seg seg til bachelor.

Det er et akademisk element at tre år med både studieretning og arbeid kan skal være et lite ting opp om daglig klarevagg. Bachelorgraden trenger seg bare er for skrevet masteren det de ender å leve, men de gjevne seg i mange studieretninger. Slik å spent ten for studieretning, NTNU

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Jenny Westrum-Rein - Tlf: 984 90 262
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDER UNDER DUSKEN
Kaia Sørland - Tlf: 958 91 031
avisredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I
TRONDHEIM AS
Hanna Jarstø Ervik - Tlf: 915 98 368
ansvarligredaktor@studentmediene.no

REDAKSJONSSJEF
Peter André Hegg - Tlf: 950 35 040
redaksjonssjef@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Mathias Larsen - Tlf: 905 43 139
dagligleder@studentmediene.no

SALGSSJEF
Torje Nysæther
salgssjef@studentmediene.no

NETTREDAKTØR
Mats Tveraaen
nettredaktor@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
Marte Ottesen
nyhetsredaktor@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Sigrid Solheim
debattredaktor@studentmediene.no

REPORTASJEREDAKTØR
Bjørn Kvåle Tromsdal
reportasjeredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Kristina Bye
kulturredaktor@studentmediene.no

FORSKNING- OG
FORBRUKERREDAKTØR
Tomaris Semet
foforedaktor@studentmediene.no

SPORTSREDAKTØR
Magnus Kongshaug Johannessen
sportsredaktor@studentmediene.no

MUSIKKREDAKTØR
Sander Strand Engen
musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Lisa Botterli Flostrand
fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISK ANSVARLIG
Aslak Høberg Låaen
grafisksjef@studentmediene.no

ILLUSTRASJONSSJEF
Renate Marita Sørgård
illustrasjonssjef@studentmediene.no

DESK
Tone Høiland Ween (sjef), Linn Danielsen
Eivjemo, Anna Juell Johnsen, Håkon
Pedersen, Runar Johnsen, Erlend Gylver,
Benedikt Erikstad Javorovic, Anders Brun,
Mari Tellefsen Wigdel

GRAFIKERE
Hilde-Katrin Fjortoft, Ingvild Lyngnes,
Kotrýna Navickaite, Anna Orvik Wilberg

KORREKTUR
Runar Johnsen (sjef)

FORSIDE
Olaf Eyjólfsdóttir

TIPS OSS!
tips@studentmediene.no

ANNONSERE?
salgssjef@studentmediene.no

Under Dusken er et uavhengig organ for studenter i Trondheim, utgitt av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir distribuert gratis i Trondheim, og kommer ut seks ganger i semesteret. Under Dusken arbeider etter god presseskikk i henhold til Vær Varsom-plakaten. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Miljøtrykksak fra
Trykkpartner AS.

Lisensnr. 241823
Sertifikat nr. 1638

Har du tenkt på at du alltid er vakt inni deg?

KAIA SØRLAND
Nestleder i Under Dusken

VERDEN STREIKER FOR KLIMA

Trondheimsstudentene bør bry seg mer om framtida.

Forrige uke kom bevegelsen Fridays For Future til Trondheim. I en global streik demonstrerer unge og studenter for at politikerne faktisk skal ta tak i klimaproblematikken og nå togradersmålet fra Paris-avtalen.

Norge er som kjent ikke det landet som forventer de største konsekvensene av klimaendringene. Vi tar dem heller ikke nok på alvor. De siste årene har vært preget av nye initiativ som ønsker å få en slutt på dette, men ofte faser de ut og forsvinner.

Siden 8. september 2018 har Greta Thunberg sittet utenfor det svenske parlamentet i klimaprotest hver fredag. Det skal hun gjøre ukentlig fram til svenske myndigheter legger om til en mer bærekraftig politikk. Dette har satt i gang en massiv bevegelse, og engasjerer nå studenter og unge i over 120 land.

Lea Stankiewics er utvekslingsstudent fra Tyskland og med på å organisere i Fridays For Future i Trondheim. Hun forteller til Under Dusken at hun var frustrert over å se hennes tyske medstudenter delta i Fridays For Future der, og ikke kunne delta selv. Forrige fredag skal det ifølge Fridays For Future ha vært mer enn 300 000 deltakende streikere i Tyskland, og over 1,5 millioner globalt.

Oppstarten av Fridays For Future i Trondheim var i hovedsak drevet av utvekslingsstudenter, og engasjementet deres skal virkelig berømmes. Nå er det viktig at resten av studentmassen følger opp. Noe annet tyder på latskap, og ignorans for høyst pressende verdensproblemer.

Er det en bevegelse som ikke ser ut til å fases ut med det første er det denne. Når verden streiker for klima, kan ikke trondheimsstudentene sitte stille.

Hvorfor er det så kaldt på Dragvoll?: Den lave temperaturen på campus Dragvoll i vintermånedene sliter på studentenes hverdag. Studenter har rett på forsvarlig læringsmiljø, likevel kan det bli så kaldt som fem grader i gangene på campus.

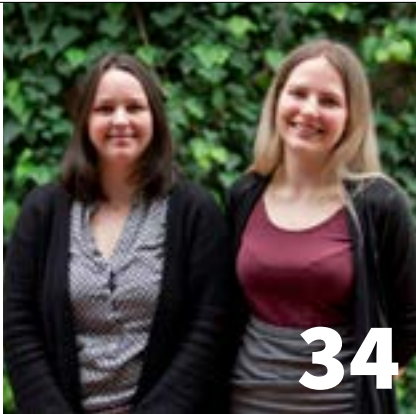

26

Blod, svette og årer: Etter medalje-bonanza for NTNUI Roing under Studentlekene gjør roklubben seg nå klar til åpning av sommersesongen på vannet i Horten, studentmesterskap i Bergen og NM på Årungen.

Den tredje bølgen: De nye feministene blir stadig påmint om at abortdebatten er aktuell. De tar de samme kampene som sine forgjengere, men står også i bresjen for en moderne kvinnebevegelse.

34

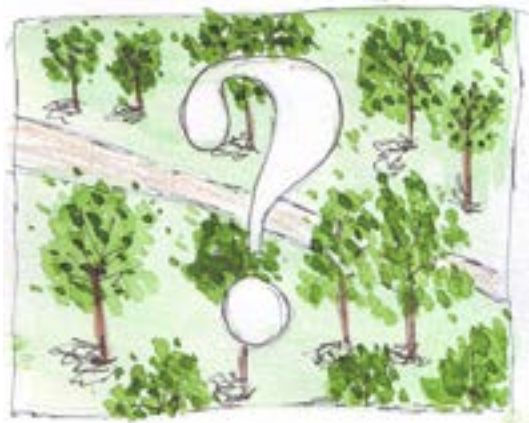
En forfalsket dødsannonse: Rocken har blitt erklært død i lang tid nå. Oppfattelsen fra musikkmiljøet i Trondheim tyder på at den fortsatt er i live, men i ny drakt.

46

LES MER PÅ UNDERDUSKEN.NO

–Det er ikke klimaopprøret som redder oss – Karpe eier den rødlaakkerte manesjen – Edvard er ny NTNUI-leder – Sigrid til UKA – Markering av kvinnedagen i Trondheim

Bevar ironien?

Det er ironisk at Bevar Høyskoleparken ikke selv klarer å oppfylle sine egne formaninger.

STYRET VED STUDENTER-SAMFUNDET I TRONDHJEM

ILLUSTRASJON: Silje Marie Moksnes
BYLINEBILDE: foto.samfundet.no

I årets tredje utgave av Under Dusken går folkeaksjonen hardt ut mot NTNU i en kronikk, og mener at universitetet tilbakeholder viktig informasjon når de nå har sendt planprogrammet til kommunen for sluttbehandling. Denne informasjonen skal bestå av skisser som ikke skal være tilsendt politikerne, men om man ser på vedleggene til planprogrammet som er sendt inn til sluttbehandling, finner man disse tegningene. Det virker derfor ikke som om Bevar Høyskoleparken er veldig opptatt av etterrettelighet, og heller ønsker å drive med skremselspropaganda.

Gjennom rapporten som er oversendt politikerne vurderes og drøftes de ulike lokaliseringsalternativene, og det kommer fram både positive og negative konsekvenser. Videre legges det til rette for løsninger for blant annet tap av areal i Vestskrånningen, som er det folkeaksjonen er tuftet på, og det er framlagt konsekvensutredninger med vurderinger for hvert potensielle utbyggingsområde. Det framstår derfor som ren polemikk at Bevar Høyskoleparken går ut i Under Dusken og hevder at det utelukkende er positive vurderinger som er oversendt til politikerne.

Etymologien av «campus» kommer, som Bevar Høyskoleparken sier, fra et latinsk ord for «åpen plass». Nærmere bestemt henviser ordet til et jorde, og ble først brukt for å beskrive jordet som skilte Princeton College i USA fra byen. Dette jordet er borte nå, og Princeton har blitt et verdensberømt universitet midt i en utviklet bydel med yrende folkeliv. Hvis Trondheim ønsker å ha et universitet som setter byen og seg selv på kartet, kan vi ikke bevare et stort skille mellom by og universitet! Elgeseter kan bli en fantastisk universitetsbydel med liv

hele døgnet på NTNU, på Samfundet og i Høyskoleparken. For å komme dit må vi se verdien de nye byggene gir: et økende kaféliv, mulighet for kulturopplevelser på dagtid så vel som kveldstid og flere fagmiljøer som kan spille på lag for å skape god forskning og undervisning.

Alle som bor i Trondheim er stolte over å ha et så stort parkområde som Høyskoleparken i nær tilknytning til byen. Selv Gunnar Bovim er så glad i parken at han tidligere ville ha park på Fengselstomta bak Samfundet. Forslaget om å bygge i Vestskrånningen handler ikke om at man vil grøntarealer til livs, men at campus skal være tilgjengelig, tilrettelagt og funksjonelt for alle. En avstand på 150 meter er ikke langt for mange, men for noen kan det være veldig langt, og det kan være vanskelig å komme seg fra en forelesning til en annen på 15 minutter hvis man skal traversere park og bakker med rullestol. Byggene på Gløshaugen er ikke bygget med universell utforming i tankene, men det er man nødt til å ha med inn i utviklingsprosessen nå.

Utbygging av Vestskrånningen og ivaretagelse av grøntarealer er ikke gjensidig utelukkende. En utadrettet utbygging av Vestskrånningen vil sannsynligvis føre til større bruk av den minst brukte delen av Høyskoleparken. Samtidig må man fortsatt utvikle og skape grønne lunger i NTNUs nye campus, og det finnes helt åpenbart arealer der det nå er asfalt hvor det burde være mer grønt. Vi kan ikke slå oss til ro med at vi har nok grøntarealer i dag, og si at parken er bra nok som den er akkurat nå. Vi håper derfor Bevar Høyskoleparken kan åpne opp for å se de positive effektene av utvikling og samlokalisering rundt Gløshaugen, som faktisk er det studentene ønsker seg.

Den delte bevisbyrden: alle menneskers ansvar

SIGURD MØLLERUP BOGE
Student

FOTO: Tony Webster (CC BY-SA 2.0)

Magnus Fure Runnerstrøm skriver i UD3 at Gud ikke er nullhypotesen. Det har han helt rett i, men betyr det at ateisme er nøytralt, eller at de ikke har bevisbyrden? Er det mer troverdig å tro på den kristne Gud enn Xyrrafyrra som bor i skapet til Runnerstrøm? Ondskap eksisterer, men er det et argument mot Guds eksistens?

I innlegget sitt skriver Runnerstrøm: «Boges utsagn kan tyde på at Boge anser Gud som nullhypotesen». Enkelt forklart er nullhypotesen utgangspunktet. I etterkant forstår jeg at ut-sagnet mitt i «Er Gud død?» kan være litt misvisende, og derfor ønsker jeg å presisere det. Guds eksistens er ikke nullhypotesen, men det er ikke ateisme heller. Faktisk er det slik at ingen mennesker har et nøytralt syn på livet, heller ikke ateistene. De fleste ateister vil være enig i at de har tatt et standpunkt om at Gud ikke eksisterer. Derfor har alle mennesker en bevisbyrde.

I Runnerstrøms eksempel er vesenet Xyrrafyrra, som han bruker for å forklare at alle som påstår at noe eksisterer må argumentere for det. Jeg er helt enig! Likevel vil jeg legge til noe. Vesenet Xyrrafyrra er ikke falsifiserbart, noe den kristne guden er. Vitner observerte

hva som skjedde. Jesus levde et offentlig liv, gjorde offentlige mirakler, døde en offentlig død og stod opp på en offentlig måte. Derfor er det mulig å undersøke om dette er løgn eller om Jesus er den han utga seg for å være.

Kristendommen står og faller med Jesu oppstandelse. Dersom Jesus stod opp fra graven må kristendommen være sann, og da er det grunn til å velge kristendommen. Hvis Jesus ikke stod opp, faller hele den kristne troen. Nytestamentekspert og ateist Bart Ehrman legger frem følgende som fakta: Jesu korsfestelse, den tomme graven og disiplene som mente de hadde sett Jesus stått opp.

Hvordan kan vi forklare disse faktaene? Det er kommet mange forklaringer. Hallusinasjon, at noen stjal liket eller kanskje disiplene løy? Kildene sier at det var opp mot fem hundre som så Jesus samtidig. Gruppehallusinerer er ikke fenomen, dessuten forklarer ikke hallusinasjon den tomme graven. Hvis disiplene stjal liket, måtte de ta seg inn i en sterk bevoktet grav. Hva om disiplene løy? Hvorfor da være villig til å gå i døden for noe du vet er løgn? Dersom Gud har brakt Jesus opp fra de døde, vil det forklare alt dette. Alternativet vil innebære at

vi står igjen med flere spørsmål som trenger en forklaring.

Vi kan også spørre oss selv hvorfor det eksisterer ondskap hvis Gud er god, allmektig og allvitende. Det er ingen vits i å diskutere problemet videre hvis det ikke ligger underforstått at ondskap er objektivt. Med objektivitet mener jeg at det er en universell sannhet uavhengig av tid og sted. Vi kan altså med sikkerhet si at det er galt å drepe uansett hvor på kloden og i hvilken tid man er. Mitt svar er at menneskets frie vilje står bak mye av ondskapen i verden.

Hvis objektiv ondskap ligger på bordet, må vi ha en forklaring på hvor den objektive moralen kommer fra. Den kan ikke komme fra oss mennesker. Det må være en lovgiver utenfor vårt univers. Uansett hva man velger å kalle denne lovgiveren, må det være et perfekt moralsk vesen.

Man kan ikke bevise noe fullt og helt. Likevel vil jeg oppfordre deg som leser til å stille deg kritisk og sjekke opp i argumentene som ligger på bordet. Vi sitter alle med bevisbyrden. Uansett er det fint å få en debatt rundt temaet for å understreke at en gudstro ikke må være en blind tro.

MANGLER DU FORTSATT NOEN PENSUMBØKER?

Ca. 70% av bøkene som selges brukt på iBok.no er merket «som ny» eller «ubrukt»

iBok.no

Norges største markedsplass for kjøp og salg av brukte pensumbøker

Student, bruk din stemme!

LIV MARIE RØNHØVDE
Profesjonsstudent i psykologi og
debattkoordinator for ISFiT 2019

FOTO: foto.samfundet.no

For få uker siden lukket Samfundet dørene etter ISFiT 2019 sin siste debatt. Mellom 7. – 17. februar kunne lokale og internasjonale studenter, Trondheims befolkning og de som ellers måtte ønske det, komme til Studentersamfundet for å delta på arrangementer om migrasjon. Fra fjernt og nært var folk flydd inn for å ytre seg på scenen og fra talerstolen.

en plass et stykke opp i kvadrantene og sitter lydig og lyttende gjennom to timer med debatt. Hvor er tilropene, hvor er køen av studenter som vil stille spørsmål fra talerstolen, og hvor er nysgjerrigheten? Her vil jeg rette en takk til de internasjonale studentene som bryter norske konvensjoner, og som vi definitivt bør la oss inspirere av.

valget med å poengtere et ønske om å gjøre Studentersamfundet mer tilgjengelig for studentene. Dette er et valglofte jeg oppfordrer henne til å ta på alvor. Å gjøre noe tilgjengelig betyr ikke umiddelbart at alle vil benytte seg av det, men Samfundet bør gå enda lenger i å senke terskelen for bredere deltakelse. Kanskje ved å ha et enda bredere spekter av tema, eller til og med flere samfundsmøter på engelsk?

«Veien opp til talerstolen har blitt for lang» lød en uttalelse under ledervalget på Samfundet, onsdag 27. februar. Studentenes meninger kommer tilsynelatende ikke ordentlig fram på én av Norges frieste talerstoler. Dynamikken var annerledes under ISFiT. De internasjonale studentene på ISFiTs debattmøter kom jevnlig med tilrop fra salen og det var rift om å få innta talerstolen under spørsmålsrundene. Er dette kun et resultat av kulturelle forskjeller, eller har vi klart å etablere et sett med diffuse sosiale regler for å delta i debatten på Samfundet?

I fjor høst påpekte Tale Bærland, tidligere leder av Samfundet, at hun ser for få jenter som ytrer seg fra talerstolen. Jeg sier meg enig i hennes observasjon, men er tilbøyelig til å kombinere det med utsagnet over, og mener det er en *generell* mangel på studenter som finner veien opp til talerstolen. Det er godt å se at de som allerede er engasjerte engasjerer seg ytterligere, men hva med de som ikke er like vant til å tilbringe en lørdagskveld på huset? Det kan være lett å konkludere med at «det er jo bare å gjøre det» etter at man har stått der selv, stotrende, med lyskasteren i øynene og sagt «Ærede storsal, mitt navn er Liv og jeg er medlem». Er likevel antallet deltakende studenter i ferd med å bli for smalt?

Målet er ikke nødvendigvis å ha ISFiT-tilstander året rundt, men jeg håper at jeg i min tid som student får oppleve norske tilrop fra salen under samfundsmøter, og at veien til talerstolen føles kortere for flere. Jeg velger å tro at arrangørene på Samfundet ønsker seg større engasjement i debatter de har lagt mye arbeid i. Derfor oppfordrer jeg flere til å ta mot til seg og stille de spørsmålene eller komme med de ytringene man brenner inne med. Gjennom å stille på debatt kan vi senke terskelen for å delta i debatten, uavhengig av om vi kan opplyse den ærede Storsalen om at vi er medlemmer eller ikke.

Bare dager etter at ISFiT var avsluttet, åpnet Samfundet igjen dørene for egne debatter, deriblant samfundsmøtene. De norske studentene tripper forsiktig inn i Storsalen, finner seg

Studenter som mål for fremmed etterretning

Mens regjeringen snakker om internasjonalisering og mer studentutveksling, anser Politiets sikkerhetstjeneste (PST) og etterretningstjenesten studenter som risikogruppe for rekruttering til fremmede etterretningstjenester.

TEKST: Sondre Aksnes Yggeseeth | ILLUSTRASJON: Astrid Böhler

PST og E-tjenesten ga nylig ut sine trusselvurderinger for 2019, og konklusjonen er at statlig etterretningsvirksomhet er den største trusselen vi står overfor det kommende året. Ifølge rapporten er spesielt spionasje fra Russland og Kina ansett som det største faremomentet. I februar skrev studentavisa Universitas om at studenter er i faresonen for å bli rekruttert av fremmede lands etterretningstjenester. De legger også fokus på forsknings- og kunnskapsinstitusjoner som mål for fremmed etterretning, og spesielt innenfor fagområder som våpenindustri, romforskning, maritim sektor og helsesektoren. NTNU har betydelig tilstedeværelse innenfor flere av disse, og er dermed en stor del av risikovurderingen.

Kina topper listene for internasjonale studenter

E-tjenesten er spesielt bekymret for en kinesisk lov fra 2017, som sier at alle kinesiske selskaper og individer skal bistå

etterretningstjenestene. Tall fra Direktoratet for internasjonalisering og kvalitetsutvikling i høyere utdanning (DIKU) viser at veksten av utenlandske studenter i Norge har vært svært høy de siste 20 årene, selv om veksten stagnerte i 2016. De to landene med flest studenter i Norge var før 2016 Russland og Kina. Selv om antallet studenter fra Russland har gått ned, er fortsatt Kina på toppen av lista. Ifølge tall fra UDI ble det gitt hele 473 utdanningstillatelser til kinesiske studenter i 2018.

Å finne balansegangen mellom sikkerhet og samarbeid

Sjef Per Einar Hollum for PST Trøndelag bekrefter at det er viktig å være observant på trusler mot NTNU og andre norske universiteter. Han ser samtidig både fordeler og ulemper ved internasjonalisering av NTNU, og sier at PST og NTNU har et godt samarbeid om dette.

– Globalisering, internasjonalisering og digitalisering generelt vil utfordre Norge som

nasjon, med tanke på å ha evnen til å verne om sine verdier. På en annen side vil også det gi muligheter til økt samarbeid med andre nasjoner mot eventuelle felles trusler.

Hollum forklarer videre at enkelte lands etterretningstjenester jobber med rekruttering av personer med tilgang på sensitiv informasjon, men også de som kan få dette på sikt. Studenter ved NTNU kan ha et slikt potensial.

PST tar ingen spesifikke forholdsregler med tanke på utvekslingsstudenter fra særskilte land, men anmoder NTNU om å ta de forholdsregler som de anser som nødvendige.

NTNU har skjerpet rutinene rundt internasjonale opptak

Randi Utstrand, rådgiver for sikkerhet og beredskap i NTNUs HMS-avdeling, svarer over e-post på vegne av NTNUs organisasjonsdirektør, som er øverst utøvende sikkerhetsansvarlig. Hun skriver at de er observante på hvilke fagmiljø som er utsatt for trusler fra fremmed etterretning og tar forholdsregler de anser som nødvendige

– NTNU forholder seg til det sikkerhetspolitiske klima som preger Norges muligheter for kunnskapsdeling med andre land. Så langt har ikke NTNU mottatt restriksjoner eller føringer fra myndighetene, ut over gjeldende lovgivning som regulerer eksport av kunnskap innenfor enkelte områder til særskilte land.

Regjeringen ønsker flere studenter på utveksling. Øker ikke dette risikoen for at studenter kan bli rekruttert til fremmed etterretning og spionasje?

– Det er mange risikoer knyttet til økt internasjonalisering, og hendelser i utlandet er en del av NTNUs overordnede beredskap. NTNU har klare internasjonale ambisjoner, og erfarer også at internasjonal utveksling bifalles av de norske myndighetene.

Utstrand forteller at NTNU anser kunnskapsutveksling og internasjonalt samarbeid som åpenbare, og at begge er viktige for NTNUs visjon om kunnskap for en bedre verden. Hun skriver også at de ønsker å ruste NTNU-studenter for opphold i utlandet slik at deres verdi som etterretningsmål reduseres.

– NTNU har mange studenter i omlop, og sikkerhetsarbeid er ferskvare. Sikkerhet må være et tema som kommuniseres i alle ledd. Vi vil også påpeke at NTNU er opptatt av å ikke stigmatisere enkelte nasjonaliteter i dette arbeidet. Vårt sikkerhetsarbeid skal øke verdien av internasjonalisering, med tiltak som vi anser relevante for gjeldende trusselbilde. **UD**

FAKTABOKS

Slik vil NTNU redusere sannsynligheten for at studenter brukes av fremmed etterretning:

- NTNU har de siste årene utviklet gode interne sider for ansatte og studenter med reiseråd knyttet til hvordan ivareta informasjonssikkerhet i utlandet, hvor det finnes kontaktinformasjon om NTNUs eget Sikkerhetsoperasjonssenter.
- Det er også etablert praksis ved enkelte institutt at utreisende studenter innkalles til orienteringsmøte hvor informasjons-sikkerhet og beredskap er tema.
- Sikresiden.no er en felles portal for hele universitets- og høyskolesektoren, som studenter og ansatte kan laste ned som en mobilversjon. En knapp som omhandler etterretning, industrispionasje og ulovlig kunnskapsoverføring er under utvikling, og vil bli et viktig supplement til verktøykassen for informasjonssikkerhet.

Kilde: Randi Ustrand, rådgiver for sikkerhet og beredskap i NTNUs HMS-avdeling

Mona Storvik synes det er kaldt på Dragvoll og velger derfor ofte å heller studere hjemme.

Dragvollstudenter fryser på campus

På Dragvoll campus kan det bli så kaldt som fem grader i vintermånedene. Studentene mener dette går utover deres akademiske hverdag.

TEKST: Malene Tonheim | FOTO: Lisa Botterli Flostrand

På det kaldeste har det i vinter vært -13,7 grader i Trondheim, ifølge yr.no. Dette er noe som merkes i NTNUs glassbygg. På campus Dragvoll kjenner flere studenter på kulden.

Student Mona Storvik forteller at hun synes det er veldig kald på høst- og vinterstid på campus Dragvoll. Dette har ført til at hun flere ganger i uken velger å ikke studere på Dragvoll, men heller hjemme.

– Kulden på campus går ut over både min akademiske og sosiale hverdag. Kulden tapper meg for både energi og motivasjon. Når jeg først er på Dragvoll sitter ofte med ytterjakken på inne, forteller hun.

Ganger som «uteareal»

Trond Haugen, fagleder for VVS i seksjon for teknisk drift, forklarer at arealet med glasstak ikke er designet for å skulle bli varmet opp.

– Årsaken til at det er kaldt i gangene hvor

det eksisterer glasstak er fordi dette anses som nullsoner. Det betyr at områdene blir ansett som uteareal og derfor ikke blir oppvarmet til romtemperatur, forklarer Haugen.

Han forteller videre at temperaturen i glassgården på Dragvoll varierer med temperaturen ute, og han antar at den er alt fra 15 til fem grader på vinteren.

Haugen understreker at en annen årsak til at det kan føles kaldt på Dragvoll er fordi campusen ble bygget på 70-tallet.

– Da eksisterte det ikke de samme kravene til bygg- og tekniske installasjoner som i dag. Det var lite fokus på energiøkonomisering på den tiden, forteller Haugen.

Han forteller at Elektrobygget på Gløshaugen sliter med lignende utfordringer som campus Dragvoll, selv om bygget er av nyere tid.

– På grunn av den store takhøyden rommer de to glassgårdene et vanvittig

volum, noe som gjør dem vanskelig å varme opp, forklarer Haugen.

For kaldt til å sitte i kantinen

Student Vanessa Loland Bersagel mener i likhet med Mona Storvik at det er kaldt på campus Dragvoll om vinteren.

– Jeg synes at temperaturen på biblioteket er grei og derfor velger jeg å sitte der. I motsetning har jeg sluttet å sitte i kantinen på grunn av kulden, forteller hun.

Storvik deler Bersagels mening om at det er for kaldt i kantinen.

– Kantinen er en viktig arena både sosialt og akademisk. Som resultat av at jeg fryser mye går jeg ofte glipp av sosialisering med medstudenter i kantinen. I tillegg foregår det ofte diskusjoner og gruppearbeid i kantinen. Jeg føler at kulden svekker prestasjonsevnen min på disse, forteller Storvik.

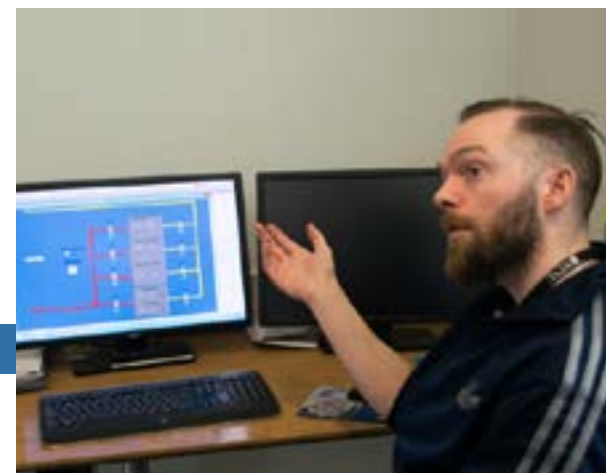
Det har blitt observert at dørene til kantinen

SI IFRA: Trond Haugen, fagleder for VVS i seksjon for teknisk drift, oppfordrer alle studenter til å kontakte campusservice om man mener det er for lav temperatur på campus.

KALD KANTINE: Student Vanessa Loland Bersagel har valgt å slutte å sitte i kantinen på grunn av kulden.

KONTROLLSENTER: Fra driftssentralen kontrolleres og reguleres temperaturen ved alle NTNUs campuser.

ofte har stått åpen til «utearealet», noe som kan være en del av grunnen til kulden.

Studenter har rettigheter

Lennart Soligård, studentombud ved NTNU forteller at studentene har spesielle rettigheter knyttet til læringsmiljø på campus. Disse rettighetene står beskrevet i blant annet Universitets- og høyskoleloven, paragraf 4.3.

– Ifølge loven ligger det overordnede ansvaret for studentenes læringsmiljø på styret. I tillegg skal læringsmiljøutvalget bidra til at kravet om et fullt forsvarlig læringsmiljø gjennomføres, forklarer han.

Soligård synes det er trist at Storvik og Bersagel opplever kulde som et problem på campus.

– Jeg tenker det er naturlig at studenter som mistrives med sitt læringsmiljø tar dette opp via de meldingskanaler som er opprettet for å ta imot slike henvendelser. Eventuelt kan de orientere sine tillitsvalgte om problematikken slik at dette kan tas opp i læringsmiljøutvalget, forteller han.

Mulig å gjøre noe med problemet

Haugen mener at det er synd om studenter går rundt og fryser og mener at dette absolutt kan gjøres noe med.

– Vi har mulighet til å regulere temperaturen på ulike rom i bygget om dette er nødvendig, forteller han.

Haugen forteller videre at det er mulig å kontakte driftsansvarlige i campusservice via en e-vaktmester om man opplever problemer. I tillegg er det også mulig å tilkalle vekttertjeneste og teknisk beredskapsvakt hele døgnet om det oppstår akutte problemer.

Til tross for dette mener Haugen at de

har mottatt lite klager fra studenter om problemer med kulde i NTNU-bygg. Han oppfordrer alle studenter til å kontakte campusservice om man mener det er for lav temperatur der de sitter.

Bersagel har ikke hørt om at det eksisterer en e-vaktmester man kan kontakte. Likevel tror hun ikke at hun ville klaget på temperaturen om hun hadde visst om muligheten tidligere.

Nye møbler i glassgården

På campus Dragvoll har det de siste månedene blitt plassert nye møbler på flere områder som blir definert som uteareal.

Anne Karoline Simonsen, eiendomsutvikler ved NTNU, forteller at de nye møblene er en del av «Prosjekt gata» på Dragvoll.

– SV- og HF-fakultetet har engasjert seg i samarbeid med Eiendomsavdelingen for å skape triveligere områder i «gata» på Dragvoll, forteller hun.

Simonsen understreker at møblene ikke er ment som faste studieplasser eller som erstatning for andre leseplasser.

– De nye sitteområdene er ment som områder man kan oppholde seg i korte perioder på vinteren. Når temperaturen ute blir bedre, vil det være mulig å bruke dem over lengre perioder, forteller Simonsen.

Hun påpeker at dette er samme løsning som eksisterer på Elektrobygget på Gløshaugen.

– Intensjonen med sitteplasser på «utearealet» på Dragvoll er lik den på Elektrobygget. Plassene kan brukes når været og temperaturen tillater det, forteller Simonsen.

Haugen, fagleder for VVS-seksjonen, synes det er synd at de nye møblene for øyeblikket ikke kan brukes uten å sitte med boblejakke på. **UD**

FLERBRUKSOMRÅDER: Nye møbler har blitt plassert i «gata» på Dragvoll for å skape triveligere områder.

CALL FOR ACTION: The NTNU students behind Fridays For Future in Trondheim urge students of Norway to join the global climate movement.

Fridays For Future has arrived in Trondheim

The students of Trondheim are joining the fight against climate changes.

TEKST: Malene Tonheim | FOTO: Marte Sæther Ottesen

Since the 8th of September 2018, Greta Thunberg (15) has been sitting in front of the Swedish parliament every Friday, protesting against the lack of action on the climate crisis. The Fridays For Future-movement has since then gone viral and every Friday students and youth from all over the world are protesting for the need of action. Friday the 15th of march the movement came to Trondheim. Arianna Guglielminotti is leader of the Fridays For Future movement in Trondheim. She describes the movement as important because it shows how the entire world is connected to the concern of the climate crisis.

- The wellbeing of the earth and the climate is everyone's responsibility. I am moved by how the youth from all over the world is taking action and care for their responsibility. We still have a little time to reduce the damages, let's use this time properly, Guglielminotti argues.

Wants to put greater pressure on Trondheim municipality

Guglielminotti says that in the future the movement in Trondheim will fight to put a bigger pressure on NTNU and Trondheim municipality to declare an ultimate climate emergency.

- Governments in many other countries have declared a state of emergency, and so should Trondheim municipality, she continues. She argues like Greta Thunberg that politicians are scared to make unpopular decisions. Yet she thinks it's necessary to make

changes to stop the climate crisis.

- I think people adapt well to changes, but it will be too hard regarding the consequences of the climate crisis, she argues.

- Important to protest every Friday until the politicians take action

The exchange students Elea Kunz, Valeria Merlo, Lea Stankiewicz and Nora Joos intend to continue demonstrating every Friday. Stankiewicz is an exchange student from Germany and is part of the organizing group of Fridays For Future in Trondheim.

- I felt frustrated when I saw my fellow students in Germany join the Fridays For Future there, and that I couldn't join them. Therefore, I wanted to join creating one in Trondheim, she explains.

Stankiewicz argues that it is important to join the movement to let the politicians know that students and the youth care deeply about the climate crisis.

- The demonstrations have had major effects and resulted in action from the politicians in several countries such as France and Germany. This inspires us to do the same in Trondheim. We know we can make a change, Merlo says.

No use of learning without a future

Joos argues that the demonstrations also are important on a personal level.

- I think a lot of people feel helpless when it comes to taking action themselves. Therefore,

I think to join the demonstrations will help people feel empowered and that their actions are important.

Stankiewicz had a lecture today but decided to skip it in favour of the Fridays For Future protest.

- I just don't see the value of learning something that I'm supposed to use in the future, if there won't be one. **UD**

FRIDAYS FOR FUTURE

- In August 2018 Greta Thunberg (15) sat in front of the Swedish parliament every school day for three weeks in protest against the lack of action on the climate crisis.
- From the 8th of September she decided so continue striking every Friday until the Swedish policies are able to provide a safe pathway well under 2-degree, in line with the Paris agreement.
- Since then about 370 local ruling political organs across the world have declared a climate emergency and students and youth in more than 40 countries are protesting every Friday.

Kilde: fridaysforfuture.org

Den fantastiske utvekslingsprosessen

KOMMENTAR

MARGRET MEEK
Student

ILLUSTRASJON: Benedikte Ytterli

Det er den tiden av året igjen. Luften blir litt varmere, dagene litt lengre og de håpefulle studentene som tenker seg på utveksling til høsten begynner å kjenne på stresset med å navigere seg gjennom prosessen.

At jeg skulle til utlandet var soleklart. Muligheten for et år i London var høyt på prioriteringslisten da jeg så på universitet, som ble vurdert på lik linje med fagmuligheter og beliggenhet. Det var ikke et spørsmål om at dette skulle skje, og likevel holdt jeg nesten på å gi opp da jeg møtte systemet til NTNU.

Da jeg klagde på dette til andre studenter opplevde jeg forståelse og fikk høre lignende historier. De fleste kjente noen som hadde latt seg knekke av den billedlige hinderløypa man måtte gjennom, for så å legge utvekslingsdrømmen på hylla. Våren min var fylt med ignorerte e-poster, rådgivere som ikke lot seg finne og hindringer fra NTNU sin side. Ofte trengte man noen fra universitet for å komme seg videre i prosessen, for så å finne ut at personen med de nødvendige signaturene ikke var i byen før godt etter en eller annen frist. Sorry!

Gjemt inni kaoset fant jeg et par hjelpsomme sjeler på instituttet som gjorde sitt beste for å gjøre opp for resten, men til syvende og sist møtte jeg et ødelagt system. Og nå begynner NTNU på den samme visa igjen: Alle skal ut!

Det er mange ting å ta tak i her. Hva med de som ikke ønsker å ta steget med å bo i utlandet bare for turens skyld? Eller hva med de som ikke ønsker, eller klarer, mer studiegjeld? «Alle

skal ut» er et fint slagord fra universitetet sin side, når det er studentene som blir møtt av vanvittige mengder skolepenger i andre land. Og ikke minst, hvordan skal dette realiseres når de som i dag ønsker å dra blir stoppet av systemet? Fordelene med utveksling er mange, men for øyeblikket er det for mye man må gjennomgå for å oppnå dem.

Systemet virker allerede overbelastet og anstrengt, og nå vil de kaste enda flere inn i det. En vag «kanskje må vi gjøre noe med prosessen» holder ikke mål. Den bør ikke fikses en gang i framtiden, og det holder ikke med gaffatape-løsninger for å så vidt få det til å tøffe og gå. Skal opp til halvparten av studentmassen på utveksling, kommer systemet til å bryte. Det må jobbes med en løsning *nå*.

For meg endte det opp å være verdt stresset, og jeg fikk til slutt et fantastisk år i London. Men det burde ikke være nødvendig å kave seg gjennom alt dette, og det er synd at flere ikke får opplevd et utvekslingsår på grunn av et dårlig system. Alle skal ut en gang i den fjerne framtiden, men hva med de som vil ut nå?

Kjærlighet til kjønnsorganet

Godt brukt, men ofte dårlig ivaretatt. Det handler om å forvalte ditt genetiske utgangspunkt best mulig.

TEKST: **Vilde Aurora Halle Tvedten** | FOTO: **Hilde Hefte Haug** | ILLUSTRASJON: **Renate Sørgård**

– Ta vare på testiklene dine, ta vare på eggstokkene dine og stell pent med underlivet ditt. Det er et organ som man alltid skal ha med seg og som kommer til å ha ulike betydninger i ulike faser av livet, sier gynekolog Liv Berit Romundstad ved Spiren fertilitetsklinikk.

Trenger man egentlig såpe?
Kari Løvendahl Mogstad, spesialist i allmennmedisin og forfatter av boka Kroppsklemma, forteller at det ikke alltid er nødvendig å bruke såpe ved intimvask.
– Man bruker alt for mye såpe og det er veldig mange såre underliv. Helt enkelt sett trenger man kanskje ikke såpe fordi underlivet og skjeden er selvrensende så lenge den er frisk.
Romundstad er av samme oppfatning og forteller at for mye vasking kan irritere under-

livet, og det holder lenge å skylle seg med vann en gang om dagen for å unngå infeksjoner.
– Underlivet har en normalflora der ulike bakterier lever i skjønn harmoni, sier hun.
Menn bør likevel være nøye med å vaske bort smegma som samler seg under forhuden. Smegma, populært kalt kukost, er en masse som består av avskallede celler fra huden og slimhinnen, og som kan gi vond lukt.
– Dra forhuden godt tilbake så du kommer til i krier og kroker for å få bort urinrester, avstøtte døde hudceller og bakterier, forklarer Romundstad.
Surhetsgraden i underlivet er ganske lav hos både kvinner og menn, med intensjon om at de gode bakteriene skal trives. Hvis pH-en stiger kan normalfloraen endre seg og føre til soppinfeksjoner og økt mengde utflod. For å holde pH-verdien stabil anbefaler hun derfor

å bruke en underlivsvennlig såpe med pH på omkring 3,5, da vanlige alkaliske såper kan ødelegge trivselen til bakteriene.
– Det er ekstra viktig at de som er plaget med sårhet og svie er forsiktige med såpe, sier Romundstad.

Din venn utfloden
Utflod er slim produsert av slimhinnene, og er en beskyttende barriere hos kvinner. Det er stor variasjon i mengde og karakter, men man bør være på vakt om noe endrer seg markant.
– Vær oppmerksom hvis utfloden lukter vondt eller får misfarging og blir gulgrønn. Det kan være et uttrykk for infeksjon, og da kan det være viktig å få tatt seg en sjekk, sier Romundstad.
Gynekologen forteller at de har registrert at gonoré har hatt en massiv oppblomstring i

OVERBEHANDLING: Kari Løvendahl Mogstad forklarer at overbehandling av sopp kan føre til toleranseutvikling.

Trondheim de siste månedene, og hos de fleste kvinner er det tidligste symptomet at utfloden endrer seg i farge og karakter.
– Menn skal per definisjon ikke ha utflod, men de kan få det av kjønssykdommer, og det er spesielt typisk for gonoré, forteller Mogstad.
Dersom du har mye utflod bør du unngå overdreven vasking, bruk av truser i syntetiske stoffer og truseinnlegg. Dette vil stimulere til økt produksjon av utflod. De syntetiske trusene lufter ikke på samme måte som bomullstruser og fører til mer fukt i underlivet, og et fuktig underliv danner i tillegg en ideell grobunn for soppkultur.

Sopp ved partnerbytte
Mogstad forteller at hudens mikroklima er fullt av bakterier og sopp som vanligvis ikke gir noen plager, men at dette av og til kan komme i ubalanse. Er utfloden hvit og minner om cottage cheese, er det sannsynlig at du har fått en soppinfeksjon.
– Hvis det er et tilbakevendende problem med symptomer og du mistenker at du har en soppinfeksjon, anbefaler vi at du tar en dyrkningsprøve for å se om det er sopp, og i så fall hvilken type. Slik får du målrettet behandling og slipper overbehandling, sier Romundstad.
For å forebygge soppinfeksjon forteller Romundstad at man kan bruke menskopp istedenfor tampong, da man antar at menskopp er mindre belastende for slimhinnene.

I tillegg forteller Mogstad at melkesyre kapsler fungerer forebyggende og vil gjenopprette balansen i underlivet.
Etter mange års praksis har Mogstad utviklet en teori om at ikke alle underlivsfloraer samsvarer like godt med hverandre.
– Ved partnerbytte kan mikroklimaet endre seg, og floraen kan reagere på den nye floraen som gjør at man lettere kan få sopp.
Partnere bør derfor behandles samtidig. Selv om menn ikke får sopp i like stor grad som kvinner, kan de både få sopp og sopprelaterte problemer. Ofte kommer det til syne som plager med rødhet og svie, spesielt på penishodet.

Ugunstig hårfjerning
En annen faktor som kan forårsake soppinfeksjon er fjerning av kjønnsår.
– Kjønnsår har mange positive funksjoner. Det forebygger infeksjoner, er fuktavgivende og med på svettefordampingen i underlivet. Samtidig lufter det og fungerer som en slags støtdemper mellom klær og underliv, sier Mogstad.
Lufting er viktig for å hindre lukt og fukt, og om man fjerner kjønnsåret kan normalfloraen endre seg og underlivet bli veldig bart og sårt.
– Vi ser flere og flere som har smerter under sex og vaginisme, og vi er bekymret i fagmiljøet for at dette kan skyldes barbering, forteller Mogstad.
Det gjelder for begge kjønn at dersom man

barberer seg, må man være nøye med å barbere riktig. Dette innebærer å ha på olje eller barberingskrem som gjør at overflaten blir glatt, og barbere i retning med hårveksten. Barberer du mot hårveksten brytes hårroten og du skjærer av en liten hudkant som ligger rundt håret.
– Dette er nok til at hvite stafylokokker eller andre hudbakterier i underlivet kan gi små nupper eller kviser. Når håret vokser ut igjen vil det også miste retningen, forklarer Romundstad.
Du kan derfor redusere omfanget av inngrodde kjønnsår hvis du barberer deg riktig.

Ufarlig med blod i sæden
Det viktigste for underlivshelsen er å sjekke seg. Spesielt viktig er det at menn kjenner på testiklene sine.
– Det er helt vanlig at pungen henger litt mer på venstre side, men om du kjenner harde kuler eller knudringer, en økt tyngdefornemmelse eller merker endring i størrelse, bør du ta kontakt med lege. Alle uforklarlige sårddannelser skal også sjekkes, sier Mogstad.
Blod i sæden er ikke farlig, da dette normalt skyldes at et blodkar har sprukket under utløsning, men blod i urin må derimot alltid sjekkes.
– Menn som bekymrer seg over sædkvaliteten sin bør ta en tur til legen for å få en avklaring på hvordan det står til, sier Romundstad. **UD**

KJØNNSHÅR: Liv Berit Romundstad håper det blir toleranse for å slippe kjønnsåret fram igjen.

Ved å trykke på «Jeg godtar», bekrefter man at man er innforstått med Under Dusken sitt regelverk for samtykke i henhold til (EU) 2016/679, § 32. Dette innebærer at Under Dusken samler inn informasjonen om: Fingeravtrykk, DNA-sekvenser, blodet til din førstefødte, seksuell introduksjonsalder, hvorvidt man aksepter rap som musikk sjanger, kredittkortinformasjon, og mengde Nutella konsumert per år, i henhold til (EU) 2016/679, § 39. I tillegg gjør man seg innforstått med at man til ethvert tidspunkt har rett til innsyn i hvilke opplysninger som er samlet inn, og man har rett til å endre opplysninger man mener ikke er korrekt, i henhold til (EU) 2016/679, § 59, § 60, § 63, og § 65. Til slutt er man også innforstått med at hele denne samtykkeerklæringen bare er bullshit, ment for å understreke viktigheten ved å lese hva man egentlig godtar når man gir samtykke. (Samtykke gitt for denne erklæringen vil ikke bli godkjent av Under Dusken).

Jeg godtar

Nye personvernregler skaper hodebry

NJD og Datatilsynet mener GDPR handler om økt bevissthet rundt personvernopplysninger. Forskerne på sin side ønsker mer tillit.

TEKST: Erlend Gylver og Øystein Soknes Christie | ILLUSTRASJON: Benjamin Drews

Den 18. juni 2018 trådte den nye personvernforordningen (GDPR) i kraft i Norge. Virkeområdet til GDPR er bredt, da alle virksomheter som samler inn sensitive personvernopplysninger er berørt av det oppdaterte regelverket. Bakgrunnen er et ønske om at enkeltpersoner skal ha mulighet til å kontrollere personopplysninger som er samlet inn om dem selv. Hva som regnes som sensitive personopplysninger har også blitt klarere definert.

En persons stemme på et lydopptak er nå å regne som en sensitiv personopplysning, noe som har fått konsekvenser for de samfunnsvitenskapelige disiplinene på NTNU. For eksempel har dette medført at alle bachelorstudenter som benytter kvalitative metoder, og særlig intervjuer, må melde inn prosjektet sitt til Norsk senter for forskningsdata (NSD), for så å vente på godkjenning. På grunn av dette har en rekke spørsmål rundt det nye regelverket blitt stilt av vitenskapelige ansatte – hvordan skal innsamling av sensitive personopplysninger kombineres med forskning?

Ny hverdag for kvalitativ forskning og undervisning

Selv personvernforordningen trådte i kraft juni 2018 har det først etter desember oppstått en diskusjon på NTNU om hvordan de skal forstås og implementeres. Instituttleder Per Arne Stavnås ved Institutt for geografi ved NTNU

forklarer at de nå jobber med å sette seg inn i det nye regelverket. Fagområdene geografi og sosialantropologi, som deler administrasjon, er eksempler på to disipliner hvor flesteparten av de vitenskapelige ansatte jobber med kvalitativ forskning. Da får nye regler for personvern konsekvenser.

– Det er nå et strengere regelverk slik at det settes mer krav til innmelding, hva man skal gjøre, hva slags utstyr man skal bruke og slikt, sier han.

Stavnås forklarer videre at det er en del spørsmål rundt hvordan det nye regelverket skal forstås, og at de ansatte har rettet spørsmål til NTNU sentralt for å drøfte hvordan de skal forholde seg til det. Han presiserer samtidig at de er innstilt på å følge de nye reglene.

– Vi prøver å finne ut av regelverket og følge det på en slik måte at våre studenter ikke blir skadelidende, forteller Stavnås.

Førsteamanuensis Hilde Bjørkhaug ved Institutt for sosiologi og statsvitenskap forklarer hvordan det nye regelverket til nå har skapt utfordringer når det kommer til gjennomføring av undervisning i kvalitative metoder.

– Intervju med opptak kan ikke lenger gjennomføres uten godkjenning, og per i dag har vi ikke godkjenning for dette på kursnivå. I påvente av en konklusjon om hvordan vi skal håndtere slik godkjenning på kursnivå, må studentene gjennomføre intervju uten opptak, det vil si at informasjon fysisk må noteres underveis, sier hun.

Bjørkhaug beskriver videre hvordan undervisningsopplegget i enkelte emner har måttet bli endret som en konsekvens av de nye reglene – det er for eksempel blitt vanskeligere å gi studenter praktisk erfaring med gjennomføring av intervju.

Hun presiserer samtidig at hensynet til personvern er viktig, og at dette ikke er noe som kommer som en overraskelse.

– Hensyn til og regler om personvern er ikke noe nytt eller en plage. Her handler det om noen nye punkt som vi etterstreber å følge så fort vi blir oppmerksom på dem, sier Bjørkhaug.

Tiltakende panikk i akademien?

Økt mengde byråkrati, mer arbeid, eller at man i ytterste konsekvens må gå vekk fra intervjumetodikk, trekkes fram som potensielt uheldige følger av det nye regelverket. Som en kvalitativt orientert forsker har professor Aksel Tjora ved Institutt for sosiologi og statsvitenskap gjort seg flere tanker om endringene i personvernlovgivningen.

– Saken er mest at vi trenger å gå en runde på hele NTNU i forbindelse med forskning og persondata, men hvorvidt det er en faktisk endring eller bare en tiltagende panikk det man vel diskutere, sier Tjora.

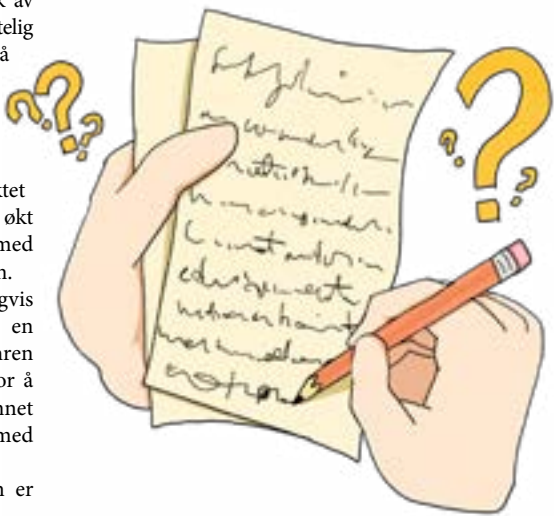
Han forklarer at det ikke er så mye nytt fra lovens side i det nye regelverket, men at det har kommet presiseringer som gjør at oppmerksomheten rundt personvern i forskningen har økt. Stresset ▶

Hvis vi bare dropper alle lydopptak på intervjuer og går over til å skrive notater går vi over fra å være forskere til å være journalister. Da kan vi drite i all detaljert koding og analyse.

- Aksel Tjora

som er knyttet til GDPR kan forklares ved at NTNU som organisasjon kan få en stor bot hvis man ikke følger reglene, ifølge ham. Samtidig mener Tjora det er viktig med god opplæring i kvalitativ metode.

- Hvis vi bare dropper alle lydopptak på intervjuer og går over til å skrive notater går vi fra å være forskere til å være journalister. Da kan vi drite i all detaljert koding og analyse. Spørsmålet er om er det verdt å kjempe for å gi studentene en god metodeopplæring, og det er det, fastslår Tjora.

Han forteller videre at man alltid kan bli bedre på personvern, men at han helst vil unngå et byråkrati som skaper forsinkelser for studentene. Dette gjelder særlig de som skriver bacheloroppgave, hvor man på NTNU ikke tidligere har hatt praksisen med å konsekvent søke NSD.

- Det er kritisk hvis man må skrive en søknad til NSD og vente i tre uker, og det vil i hvert fall være kritisk for NSD som får tusenvis av ekstra søknader hvert semester, sier han.

Tjora innrømmer at NTNUs tidligere praksis kan ha vært litt på kanten, men at ny oppmerksomhet rundt personvern er en god anledning til å rydde opp i ting, så lenge byråkratiet holdes nede.

- De fleste har nok godt av å rydde opp i hvordan data er lagret. Men vi er såpass pressa på tid at det å måtte skrive enda flere søknader er noe man helst vil slippe. Det gjelder jo studentene også.

Lite nytt, men økt bevissthet

Avdelingsdirektør Marianne Høgetveit Myhren i NSD bekrefter at det ikke er nytt at man må melde inn prosjekter dersom man bruker lydopptak av intervju, men at de likevel har merket en betydelig økt pågang fra akademia. I januar og februar så de en 63 prosent økning i antall innmeldinger sammenlignet med fjorårets tall.

- Det at stemme på lydopptak i seg selv regnes som en personopplysning kan være en av årsakene til at flere melder inn prosjektet sitt. Det kan også tenkes at det skyldes økt bevissthet hos institusjonene vi har avtale med etter innføringen av GDPR, forklarer Myhren.

Ifølge henne fører en slik økning nødvendigvis til lenger vurderingstid. Dette har vært en bekymring i akademiske miljøer, men Myhren forteller at de nye systemene de benytter for å vurdere søknadene stadig forbedres, blant annet ved hjelp av maskinell scoring av prosjekter med lav personvernulempe.

- Generelt kan vi si at vurderingstiden er

TJORAS PRØVEPROSJEKT

- Emne: SOS2900 - Bacheloroppgave i sosiologi.
- Prøveprosjekt i vårsemesteret 2019.
- Studenter gjør opptak utelukkende på instituttets egne diktafoner, kalt Zoom H1n Handy Recorder, som lagrer opptaket på SD-minnebrikke uten at det kobles til internett.
- Studenten transkriberer og anonymiserer intervjuet på instituttets eget transkripsjonsrom eller på NTNU-datasal, ikke på egen PC.
- Transkripsjonen overføres til minnepinne og opptaket slettes.
- Emneansvarlig har blant annet ansvar for å fylle ut meldeskjema for det aktuelle årets studenter, påse at alle studentene følger rutinen, og skal være kontaktperson mot NSD.
- Veileder og student har ansvar for å gi informasjon til deltakere og for inhente skriftlig samtykke fra dem om prosjektdeltakelse.

Kilde: Aksel Tjora

på vei ned etter en tid med tilpasninger til det nye regelverket og innføring av ny praksis. Vurderingstiden vil være avhengig av at studenter og forskere gir fullstendig informasjon om prosjektet i meldeskjema og sender inn nødvendig dokumentasjon. Komplekse prosjekter kan ta lenger tid å gi en vurdering.

Mer byråkrati?

Mens det er NSD som yter en tjeneste til NTNU ved å vurdere om forskningsprosjekter er innenfor rammen av loven, er det Datatilsynet som er forvaltningsorganet som har ansvar for personvern på vegne av staten.

Kommunikasjonsrådgiver Anders Ballangrud i Datatilsynet forklarer at i utgangspunktet er det å behandle sensitive personopplysninger strengt regulert i loven. Det finnes imidlertid en rekke unntak for behandling av slike opplysninger, for eksempel om behandlingen er i allmennhetens interesse eller skal brukes til vitenskapelige formål.

- Slik behandling er imidlertid ikke uten forbehold. Derfor er virksomhetene nødt til å sette seg inn i reglementet og foreta egne vurderinger før de setter i gang med å behandle slike data, forteller han.

På spørsmål om hvordan det jobbes med å lage velfungerende løsninger for akademia forklarer Ballangrud at de nye reglene legger mer av ansvaret over på virksomhetene selv, og at det nye regelverket vil være med på å gjøre byråkratiet mindre.

- Det nye regelverket har absolutt tatt høyde for løsninger innen forskning og akademia. Den nye personvernforordningen har mål om mindre, ikke mer byråkrati.

Er ikke det økte antall søknader som studenter må sende inn til NSD et tegn på det motsatte?

- Det er et spørsmål om hvordan NTNU innretter seg. Forskningsinstitusjoner som skal behandle persondata skal involvere personvernombud i disse prosessene og slik sett sørge for å overholde personvernlovgivningen.

Et spørsmål om tillit

Tilbake på Institutt for sosiologi og statsvitenskap mener Tjora at essensen i problematikken rundt personvern og GDPR er et spørsmål om tillit.

- Jeg tror at essensen i problemet handler om manglende tillit til at vi håndterer persondata på en god måte, og jeg mener at man her bør ha et tillitsbasert system, forteller han.►

Han sammenligner dette med den tilliten som for eksempel kirurger får til å skjære i kropp, og mener at veiledere og professorer burde vært gitt den samme tilliten når det kommer til håndtering av personopplysninger, siden dette er regler de skal være godt kjent med.

– Hvis man ikke har den samme tilliten til veiledere når det kommer til å ta vare på personlige data generert i et intervju, så bryter systemet sammen, sier han.

Personvernombud Thomas Helgesen ved NTNU, som fungerer som en uavhengig rådgiver mellom universitetet og NSD, er enig med Tjora i at tillit er et nøkkelord når det kommer behandling av persondata. Ifølge

ham kan ikke universitetene slutte å samle inn personopplysninger, men man må behandle dem på en måte som viser respekt for dem personopplysningene gjelder.

– Man må kunne ha tillit til at NTNU behandler personopplysninger forsvarlig. Det er lettere å få folk til å delta i forskning når de kan stole på universitetets bruk av deres sensitive personopplysninger, forteller han.

Løsningsorienterte

Helgesen forteller at han ikke har fått høre om store problemer ved de berørte instituttene, men at det har kommet inn en del henvendelser når det kommer til behandling av lydopptak.

Her foreslår han felles løsninger.

– Det vil være min anbefaling å finne en måte å gjøre det på som er felles for alle og som er godt gjennomtenkt, istedenfor å lage mange forskjellige løsninger av varierende kvalitet, forteller Helgesen.

Han forteller videre at han forstår studentenes frustrasjon over at man ikke kan gjøre ting på samme vis som man gjorde tidligere, og at det er naturlig at det oppstår noe motstand når vante prosedyrer utfordres.

– Det kan hende at de føler at de ikke har fått nok veiledning og rutiner knyttet til hvordan man nå skal gjøre dette. Da er det viktig at vi har folk som Tjora som går foran for å finne løsninger.

Tjora forteller nemlig at han har laget et forslag til NSD som går på behandling av personopplysninger på en standardisert og trygg måte (se faktaboks). Etter at Under Dusken var i kontakt med NSD og Tjora første gang, har NSD godkjent forslaget.

– Jeg er strålende fornøyd. Dette er et konstruktivt samarbeid med NSD som viser et ønske om å finne løsninger som fungerer godt for oss, samtidig som de tilfredsstiller de offentlige kravene. Jeg vil definitivt oppfordre andre på NTNU til å ikke velge minste motstands vei, men heller gå i dialog for å skape god forskning og gode studentoppgaver, forteller Tjora over telefon. **UD**

Taco med kjærlighet

Utfordre den trygge fredagstacoen. Lag en fest for smaksløkene med hjemmelaget krydder og høyrygg.

TEKST: **Jesper Meisler** | FOTO: **Lisa Botterli Flostrand**

Denne oppskriften er en investering i både tid og penger med en kilopris for kjøttet på 189 kroner. Det høres kanskje ut som mye for studentbudsjettet, men etter å ha lagd dette en dag du har god tid, kan du fryse det ned i porsjoner til mange tacomiddager framover. Prisen per middag er dermed ikke like avskrekkende som det først virket da du dro kortet i kassa på butikken.

Du trenger:

- Ca. 1 kg høyrygg eller en annen type kjøtt som tåler lang koketid
- 2 løk
- 4 hvitløksfedd
- 1 mango
- 1 ananas
- 2 stk chili
- En liten bit mørk sjokolade (kan sløyfes)
- 3-5 laurbærblader
- En klatt smør
- Olje
- Eventuelt 1 dl vann for litt mer saus

Krydderblanding:

- En stor klype av hver (Obs: her brukte jeg hele krydder, ferdigmalt kan også brukes):
- Oregano
- 4-5 stjerneanis
- Spisskummin
- 2 kanelstenger
- Kardemomme
- Røkt paprikapulver
- Nellik
- Tørket einebær
- Korianderfrø
- Revet muskat
- Tørket chili
- Pepper
- Salt

Pass på at krydder som spisskummin, nellik, kardemomme og muskat fort kan bli dominerende. Bruk derfor disse med varsomhet. Tacokrydderet kan du lage i større mengder og lagre i månedsvis i et lufttett glass eller en boks.

Slik gjør du:

1. Rist krydderne på medium varme i noen minutter til du kjenner at aromaene begynner å trekkes ut (bare om du bruker hele krydder). Ta av varmen og kjør i en krydderkvern til det er pulverisert, eventuelt kan du gjøre det for hånd i en morter.
2. Skrell og kutt hvitløk og løk, legg det til side sammen med chilien som du deler i to på langs. Velg selv om du ønsker å fjerne frøene eller ikke. Ta kjøttet ut og la det ligge i romtemperatur på benken i minimum 30 minutter. Tørk av blodet med kjøkkenpapir eller et rent håndkle.
3. Del kjøttet opp i store biter (ca 5x5 cm) og fjern de største fettklumpene og noen av senene som ligger som en hinne utenpå kjøttet. PS: Ikke kast fettene da du kan brune det sammen med kjøttet senere for å få ut den gode smaken.
4. Gni kjøttet inn med salt og deler av krydderblandingen. Skrell mango og ananas og del i mindre biter. Kjør til en puré med stavmikser eller i en kjøkkenmaskin.
5. Finn fram en stor jerngryte med lokk, og sett den på høy varme. Ha i olivenolje, litt smør og kjøttet og stek i noen minutter til det har fått en fin brunfarge. Ha gjerne i fettene som du

skjærte av tidligere, bare husk å ta dette ut før du setter gryten i ovnen. Stek kjøttet i flere omganger, og ta det ut når det er ferdigbrunt. Ha kjøttet tilbake i samme gryte og tilsett løken, hvitløken og chilien og ha i litt mer av krydderblandingen. Surr dette kjøtt i et par minutter fortsatt på høy varme.

6. Ha i litt av mango- og ananaspuréen og rør rundt. Sørg for at du får skrappt opp all den gode smaken som har satt seg i bunnen av kjelen. Ha så i resten av puréen og rør rundt. Tilsett 4-5 laurbærblader og en liten bit mørk sjokolade (vær forsiktig om du bruker en med høy kakaoprosent da disse har mye bitterhet).
7. Sett på lokk og sett hele gryten inn i en forvarmet ovn på 150-180 grader på en rist. Gi kjøttet helst et par timer, men du kan ta det ut tidligere så lenge det er mørt. Ta gryta ut av ovnen og riv kjøttet med to gafler til mindre biter. Kjøttet skal nå være så mørt at det nesten smelter bare du ser på det. Fjern laurbærblader og smak til med salt og pepper, eventuelt litt mer sjokolade om du vil ha mer av den bite smaken.
8. Server som taco i tortillalefser, med det tilbehøret du selv måtte ønske.

FEBER • FILMOFILM • FLOMLYS
BLYFORGIFTNING • TEDXTRD
GARASJEN • FORMANNSKAPET
IRIE RADIO • MANESJEN • SNN
MILLENNIUM • NESTEN HELG
REVOLTMORGEN • PLATINUM
HUSET • PÅTIRSDAG • RÅDLØS
NERDEPRAT • SAGTANN • PBK
UILLUSTRERT VITENSKAP

RADIO
REVOLT

DU FINNER OSS PÅ DAB+, SPOTIFY, ITUNES, RADIO REVOLT-APPEN, OG RADIOREVOLT.NO

Gullball

Calle Halfvarsson

Sveriges største langrennshåp på herresiden. Lenge kjent som en tabbenes mann og en skyteskive for Petter Northug. Plutselig dukket mannen opp som en bajas i den satiriske Helt Ramm-musikkvideoen «Who the fuck is Norway». Her harselerer han vilt med både Klæbo og Northug, ved motorsaging av pappfigurer og et ordelag man aldri hadde trodd den svenske jypingen hadde i seg. Herlig forfriskende, blant en ellers dill langrennsgjeng.

Stina Nilsson og Maja Dahlqvist

I en tid hvor Norge er ukomfortabelt overlegen i vintersport er det fint at vi har to flinke svensker som Stina Nilsson og Maja Dahlqvist som kan utfordre skiløperne våre og faktisk skape litt spenning i ski-VM. All ære til våre egne skiløpere som gjør en helt suveren jobb, men det er fint å vite at vi har flinke motstandere som Nilsson og Dahlqvist som tok gull i lagsprinten.

Rødt kort

Calle Halfvarsson

Nei nei nei Calle. Endelig fikk du koddas skikkelige med Northug. Endelig er det noen som drar i gang den sårt tiltrengte landskampen mellom oss og søta bror igjen. Så å si alle skjønner at dette dreier seg om satire og ikke er oppriktig vondt ment, i likhet med Northugs sprell da han var aktiv. Men nei da. Calle gir etter for 2019s uforklarlig lettkrenkede hylekor i svensk presse. En eneste kronikk skulle til, så la vår mann seg langflat og beklaget hele musikkvideoen på det sterkeste. Dette blir for dumt Calle. Stå for humoren. Helt Ramms ellers flate basic bitch-humor får heller bli en annen diskusjon.

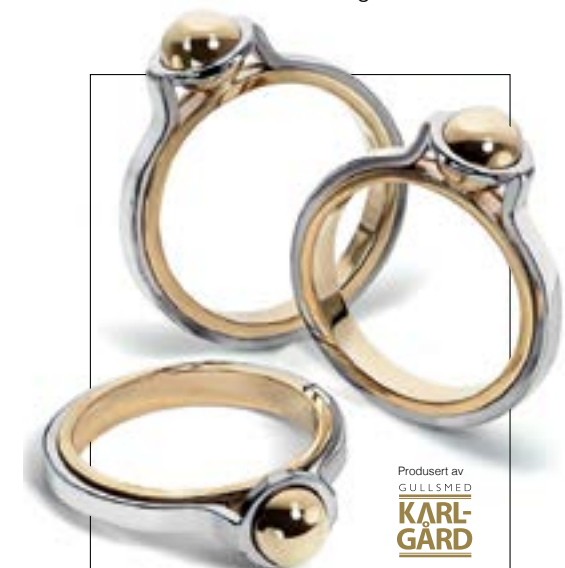

Johannes Dürr

Doping er på moten virker det som. Denne gangen var det derimot ikke russerne som ble tatt i doping. Det var snarere et par østerrikske skiløperne, samt en estlender og en kasakhstaner. Det var bare starten derimot. Nå har også den østerrikske langrennsløperen Johannes Dürr blitt tatt for doping. Igjen. Dürr ble tidligere tatt i doping under OL i Sotsji i 2014. Skal man tro rapportene er Dürr mistenkt for å være mellomledet mellom de dopingtatte østerrikerne Max Hauke og Dominik Baldauf, og dopinglegen Mark Schmidt. Noen lærer aldri av feilene sine virker det som!

NTH-RINGEN

Ditt vitnemål i gull

Den originale NTH - ringen
for sivilingeniører og sivilarkitekter
finner du hos oss. Rask levering!

• DAHL SVEEN •
en del av mester gull

OLAV TRYGGVASONSGT 24 • TRONDHEIM •
WWW.GULLSMEDDAHLSVEEN.NO • TLF. 73 52 58 06

**Skal du utdanne deg
videre i utlandet og
trenger ekstra penger?**

Marie Bachkes Reiselegat for Ungdom
deler ut stipender på opptil 50.000 kr til
ungdom under 30 år, hjemmehørende
i Trondheim og omegn, for
videreutdanning og/eller erverv av
erfaring som kan anvendes hjemme i
næring- eller annen virksomhet.

Nærmere opplysninger, betingelser
og søknadskjema finner du på
reiselegatet.no

Søknadsfrist: 10. april

Ikke bare for store, sterke menn

Amerikansk fotball assosieres ofte med massive, testosteronfylte karer, harde sammenstøt og en rekke fysiske skader. Er dette realiteten?

TEKST: Bent Kalvehagen | FOTO: Jonas Halse Rygh

Omtrent halve laget til NTNUI Amerikansk fotball har møtt til trening på kunstgressmatta på Lade. En motivert gjeng setter i gang økten, til tross for piskende snøvær og iskald vind. Etter oppvarming deles laget inn for å trene på sine individuelle arbeidsoppgaver. Noen kaster, noen løper langt og andre danner mur. Alt virker rutiner, kontrollert og behersket. Hvor er det blitt av brutaliteten jeg forbinder med idretten?

Eksplisiv lagsport med mye taktikk

Amerikansk fotball går i sin simpleste form ut på å vinne terreng, for så å ta poeng ved å score mål gjennom en såkalt touchdown. Realiteten er derimot mye mer komplisert, og bak hvert trekk ligger utallige timer med trening og planlegging. Avtroppende leder Magnus Sogn for NTNUI Amerikansk fotball forteller at det er en eksplisiv idrett med mye taktikk hvor lagene er satt sammen av spillere med forskjellige egenskaper som sammen utfører en felles plan hvert eneste spill.

– Samtidig som det er en lagsport, syntes jeg

det er kult at så mye av sporten går ut på at det er en spiller mot en annen spiller, men at man på samme tid er så avhengig av hverandre, sier cornerback på laget, Ilia Rad Saadat

– Dersom en på laget ikke gjør jobben sin i et spill, faller hele spillet sammen, fortsetter han.

Troppen til NTNUI Amerikansk fotball består av omtrent 25 spillere. Grunnet kompleksiteten til sporten kreves en stor tropp og NTNUI samarbeider derfor med Trondheim amerikanske fotballklubb, også kjent som Nidaros Domers. Rundt 14 spillere kommer fra NTNU, én fra BI og de resterende fra Nidaros Domers.

Modernisering av sporten

I media hører man mye om skader som følger med sporten, da spesielt hjerneskader. Sogn forteller at det har kommet store regelendringer på alle nivåer de siste årene, som et resultat av det store fokuset på hjerneskaden CTE, som endringer i takleteknikk og utvikling av bedre hjelmer.

– Hjerneskader er absolutt noe som må tas på

alvor, forteller Sogn.

Saadat understreker også at skadene man ser i norsk amerikansk fotball ikke kan sammenlignes med det man ser i toppligaen i USA.

– Mange ser for seg de samme skadene som de får i NFL. Knær som ryker og folk som blir knocket ut. Det som er viktig å huske er at de har mye høyere tempo. Det er menn på 100 kilo som kræsjer i hverandre i 30 km/t, noe som er svært annerledes fra det man ser på dette nivået.

Amerikansk fotball er fremdeles en kontaktsport, og selv om hjerneskader i stor grad kan forebygges må man forvente litt juling. Guard på laget, Torunn Røraas, forteller at det er litt skader fra tid til annen, men etter hennes erfaring kan man unngå det meste dersom man gjør ting teknisk riktig og varmer opp bra nok.

– Det viktigste er å møte opp på trening slik at man er klar både fysisk og mentalt til kampene. Uansett hvor god teknikk man har så får man alltid noen knuff her og der, så jeg får stadig vekk noen nye blåmerker, forteller hun videre.

Behov for flere studenter

Under studentlekene tidligere i år kom NTNUI Amerikansk fotball på en tredjeplass av fire lag. Sogn forteller at laget spilte bra forsvar, men slet med å score i angrep. Dette kom som et resultat av en kritisk mangel: antall spillere. Fordi arrangementet kun er for studenter, måtte laget stille uten Nidaros Domers. Sogn sier videre at en liten tropp ikke er ideelt når det skal spilles kamper flere dager i strekk i en idrett hvor man vanligvis kun spiller én i uken.

– Etter hvert som småskadene kom, endte det med at alle mann spilte begge veier. Vanligvis er det forskjellig personell på offensivt- og defensivt spill, men under Studentlekene måtte spillerne veksle mellom begge, noe som kan være svært slitsomt. Jeg mener likevel at vi bet ganske greit fra oss med tanke på at mange måtte spille i andre posisjoner enn det de var vant til, legger Saadat til.

Det er behov for flere spillere på laget, spesielt studenter. Sogn forteller at de færreste som

prøver seg har drevet med idretten før dette var også tilfellet for både Torunn og Ilia, og selv om det er en fordel å være stor, sterk og rask er det absolutt ikke en nødvendighet.

– Møt opp og se om du liker det! Personlig hadde jeg ikke peiling på hva jeg gikk til, men det viste seg at det var sykt artig, forteller Røraas.

Ikke bare for store, sterke menn

Som sagt består NTNUI Amerikansk fotball i om lag 25 harde mann, og iblant de enda hardere dame. Torunn Røraas spiller guard/ offensive line, og hennes jobb er hovedsakelig å beskytte quarterbacken fra forsvarsspillere under pasningsspill, samt brøyte vei på løpespill. På grunn av mangelen på kvinnelige spillere, har Røraas sett seg nødt til å spille med gutta.

– Det var helt klart litt skummelt i starten, men jeg føler lagkameratene mine respekterer meg og at de tar meg seriøst både på kamp og på trening. Jeg får helt klart litt bank av dem, men jeg gir også en del tilbake. Med god teknikk og

trening, kan jeg gjøre en like god jobb på banen som mange andre, forteller Røraas.

Hun forteller at de er fem jenter som per i dag er med på treningene, men at hun håper og en dag få mange nok til å danne et eget damelag.

– Det er selvfølgelig litt kjipt at det er så få jenter. I dag spiller jeg jo sammen med guttene, men dersom vi blir mange nok til å ha damelag, kommer jeg til å satse fullt på det. Jeg skulle veldig gjerne sett flere damer som har lyst til å spille amerikansk fotball. Rett og slett fordi det er en veldig artig sport, ulik alle andre sporter jeg har prøvd, sier Røraas.

Hun forteller videre at hun tror det er mange damer som er litt redde for å prøve det, nettopp fordi de tror det er en sport kun for «store, sterke menn», noe hun konstaterer at det ikke er.

– Til jenter som kanskje er en smule interessert, bare møt opp og prøv! Jeg kunne absolutt ingenting når jeg begynte, men man lærer kjapt. Bare ikke vær redd for å få noen blåmerker, så skal det gå fint, sier Røraas. **UD**

Skal ro seg til seier med blod, **svette** og **årer**

Etter en imponerende innsats under Studentlekene jakter NTNUI Roing nå gull under Studentmesterskapet i Bergen og NM på Årungen.

TEKST OG FOTO: **Magnus Johannessen**

Det er bare noen uker siden Studentlekene ble gjennomført. Blant årets mange idrettslag finner vi NTNUI Roing som stilte med hele ni stafettlag og 15 individuelle deltakere. Etter flere dager med intens konkurranse klarte klubben å vinne hele 13 medaljer. Leder Sara Hegge for NTNUI Roing er veldig fornøyd med innsatsen til deltakerne.

– Jeg er kjempefornøyd! Vi ble beste roklubb under lekene, og det viser at vi er et miljø med stor bredde og høyt aktivitetsnivå, forteller Hegge.

Stiller sterkt til regattasesongen

Vanligvis trener NTNUI Roing på Jonsvatnet om sommeren. Nå som det er vinter og is på vannet trener de inne på Nardo treningssenter. Men så fort isen smelter planlegger roklubben å ta båtene ut på vannet igjen.

Så lenge vintersesongen fortsatt er her begrenser det NTNUI Roings muligheter til å trene ute. Konkurranser som Studentlekene er derfor en god mulighet til å forberede seg til sommersesongen.

– Vintersesongen er lang i Norge med is på alle vann, og da er det fantastisk å ha et arrangement som Studentlekene å trene mot. Det er også

en eneste mulighet til å sjekke formen på resten av student-Norge, forteller Hegge.

Blant roerne som imponerte under årets Studentleker er Ole Amund Storlien som satser aktivt mot nasjonale og internasjonale roregattaer. Dette viste han da han vant herreklassen i 2000 meter med en tidsmargin på 25 sekunder. Storlien deler Heggens tanker om vinterkonkurransene.

Ferske roere blant de beste

Det er ikke bare i herreklassen vi finner mesterroere i NTNUI Roing. Blant roerne på kvinnesiden som viste seg fram under Studentlekene finner vi også Kristin Lyche. Lyche startet i NTNUI Roing høsten 2018 og har selv bakgrunn fra skiskyting.

Til tross for at Lyche er relativt fersk i roporten, så har hun gjort mye progresjon i løpet av kort tid. Etter bare et halvt år i klubben kan Lyche skryte på seg sølvmedalje i 2000 meter fra Studentlekene, samt stafettgull. Lyche mener selv at miljøet i klubben er en stor del av grunnen til at hun har gjort det så bra.

– For meg er miljøet i NTNUI Roing det viktigste. Jeg har fått mange nye venner, som jeg stortrives sammen med. Det er skikkelig gøy å

NTNUI ROING

- Trondheims studentidrettslag i roing.
- NTNUI Roing har mer enn 70 aktive medlemmer.
- NTNUI Roing trener på Jonsvannet om sommeren, og på Nidelven om våren mens det fremdeles er is på førstnevnte.
- Høydepunkter denne sesongen: Studentlekene, studentmesterskap på vannet i Bergen i mai, og NM på Årungen i september.

Kilde: NTNUI Roing

være en del av et lag der vi heier på hverandre, trener hardt, spiser kanelboller, sushi, drikker cava og drar på bankett. Det er definitivt grunnen til at jeg har hatt en rask progresjon på romaskin, forteller Lyche.

Aldri for sent å begynne

Selv begynte ikke Storlien å ro før i 2017. Til tross for å ha bare rodd i to år har Storlien i likhet med Lyche flere bragder på repertoaret sitt. Under Studentlekene presterte Storlien å ta gull i herreklassen og stafettsølv i Studentlekene.

I tillegg til Studentlekene presterte Storlien å nå en sterk femteplass under NM i romaskin i Bergen i februar. Storlien ser på det som en sterk motivator at han fortsatt kan gjøre framgang i treningen sin takket være roingen. Han beskriver sin sene introduksjon for sporten som en styrke heller enn en byrde.

– Det er en veldig motiverende tanke å vite at det ikke er for sent å bli god selv om man begynte med sporten ganske sent, og det er noe NTNUI Roing har bevist. Siden jeg er ganske fersk i sporten er det også lettere å oppleve framgang i treningen, og det er noe jeg alltid har funnet veldig motiverende, forklarer han.

Kombinerer sterk treningsvilje med et godt sosialt miljø

For Storlien er ikke roing bare en artig og spennende sport, men også en mulighet for å oppnå økt treningsvilje og en arena hvor man finner gode venner.

– Det er først og fremst veldig spennende og gøy. For meg som er ganske fersk i denne sporten har NTNUI Roing betydd veldig mye for at jeg i sommer bestemte meg for å øke seriositeten i treningen. Sist, men ikke minst, finner man alltid gode venner som klarer å gjøre all treningen gøy, sier Storlien.

Selv om roing kanskje kan virke som en skummel sport for enkelte blir man ifølge Storlien tatt godt vare på. I roklubben finner man ikke bare erfarne medlemmer som kan hjelpe nye roere med gode råd, men også nyere medlemmer med en voldsom treningsvilje, og som aldri sier nei til en ekstra treningsøkt.

Lyche anbefaler alle som ønsker å begynne med roing å bli med på sirkeltreningene til klubben. Her er det flere erfarne roere som bruker tid til å trene opp nye og aspirerende roere.

– Bli med på rogruppen sin sirkeltrening på torsdager. Da er du i gang. Det gjør ingenting om du ikke har rodd før. Det er mange erfarne

og sterke roere i gruppa, som bruker mye tid og energi på å inkludere og trene opp oss nye. Og jeg kan garantere at det er mye morsommere å ro sammen med andre enn alene, forteller Lyche.

Går for gull i Studentmesterskapet

Konkurranseroing i Norge skjer i form av både lokale og nasjonale roregattaer. De nasjonale regattaene som norgesmesterskapet foregår primært på Årungen rostasjon, mens studentmesterskapet bytter sted fra år til år.

Standarddistansen for roregattaene under sommersesongen er 2000 meter med opp til åtte personer i hver båt. Da er det viktig at alle på laget er synkronisert med hverandre, påpeker Hegge.

Selv om Studentlekene er ferdig for denne gang, er det flere framtidige konkurranser som klubben ser fram til. Roklubben åpner sommersesongen når de reiser til Horten i april for å ta årets første båtutur ut på vannet.

– Nå gleder vi oss til studentmesterskap i roing i Bergen i mai. Vi markerer også starten på vannsesongen med samling i Horten. Dette danner grunnlaget for oppkjøring mot studentmesterskap og er en mulighet for alle nybegynnere til å få tilbakelagt noen kilometer på vannet, forteller Hegge. **UD**

Sammen alene foran skjermen

En generasjon har vokst opp side om side med dataspillenes utvikling. Det har ført til en livs-stil foreldrene ikke alltid forstår.

TEKST: Peter Fagernæs | FOTO: Kjartan Nyberg Håland

I løpet av de 52 årene digitale spill har vært å finne på det kommersielle markedet har pixlene vært under utvikling. Fra å simulere bordtennis i arkadespillet *Pong* (1972), til å simulere virkeligheter der kun utviklernes og spillernes fantasi og maskiners kapasitet setter begrensninger for omfanget av opplevelser, fortellingers dybde og gameplay. Virtuelle verdener der man kan utforme karakterer, konkurrere mot seg selv og venner samt forme fortellingens selv, har blitt en daglig kilde til

underholdning for over halvparten av unge mennesker i Norge. Men å ha gaming som hobby kan by på utfordringer ellers i hverdagen, for høy skjermtid kommer med en pris.

Spillsjangeren MMORPG, massive multi-player online role-playing game, lar spilleren bygge en karakter i samspill med andre spillere fra hele verden. Det mest kjente spillet innenfor sjangeren er *World of Warcraft*, men det er langt ifra det eneste. Bendik Winther Bjørkli spiller for tiden et MMORPG som heter *Star Wars The Old Republic*. Historien utspiller seg i Star Wars-universet, cirka fire til fem tusen år før handlingen i filmene. Der dikter Winther Bjørkli opp sine egne historier og gjør dem «virkelige.»

– Den karakteren jeg spiller på nå er på ørkenplaneten Tatooine. Karakteren er en ond sith som heter Dhaemrida Oxhana, forteller han.

Dhaemrida Oxhanas mål er å bli den største i sin generasjon og knuse republikken. Bjørkli spilte *Old Republic* for første gang for fire år siden.

Han har perioder der han spiller andre spill, men han vender tilbake til Star Wars-universet. Da starter han å spille på en ny karakter, som regel med genetisk eller relasjonell tilknytning til karakterene han har spilt tidligere.

Unike møter

Om Bjørkli melder seg inn i en gruppe med andre, en «guild», eller om han spiller for seg selv, kommer an på om han vil rollespille eller ikke. På den måten har han blitt kjent med mennesker han ellers aldri ville ha truffet. Noen av dem han har møtt har han knyttet nære relasjoner til. En av dem han møtte online mens han spilte skytespillet *Call Of Duty*, kunne han snakke med i timesvis.

– Jeg ble veldig godt kjent med en fra USA. Vi ble bestevenner mens vi spilte og snakket sammen, vi snakket om alt mulig. Jeg fortalte mer til ham enn jeg gjorde til de vennene jeg hadde fra skolen, sier Bjørkli.

Han tilbringer gjerne fredags- og lørdagskveldene foran skjermen på rommet sitt mens han snakker med de han spiller med på kommunikasjontjenesten Discord. En kveld han drakk øl mens han spilte kom faren inn på rommet. Faren mente at han ikke kunne sitte sånn, alene på rommet sitt og drikke alkohol. Det faren ikke skjønnte var at Bjørkli overhodet ikke var alene. Rundt seg i spillet hadde han ti, tolv stykker som han samtidig hadde en løpende samtale med.

Foreldregenerasjonens manglende forståelse

Bjørkli tviler på om foreldrene noensinne kommer til å forstå helt hva det er han opplever i spillet. De sa da han var rundt tolv år at dataspillingen hans var noe han kom til å vokse fra. Men for Bjørkli er gaming like aktuelt i dag som det var da han var liten.

Mens han etter intervjuet skruer av pc-en i stua hjemme hos foreldrene, kommer moren hans hjem. Hun virker skeptisk til og litt oppgitt over sønnens hobby. Hun har lest NRK-saken om Mats, som led av en sjelden muskelsykdom som tvang han til å sitte i rullestol.

Mats skapte den personen han ville være som en karakter i *World of Warcraft*. Men tiden han brukte foran skjermen ble til foreldrenes store frustrasjon, noe faren hans i ettertid offentlig uttalte seg om at han angret på. Moren

til Bjørkli forteller at saken om Mats har vært oppe til diskusjon.

Artikkelen om Mats vekket stor oppsikt da den ble publisert i NRK, og er riksmidiet mest leste sak noensinne. Mats var ikke i stand til å leve det faren så på som et normalt liv på grunn av handikappet. Men Mats hadde et annet liv under navnet «Ibelin» i *World of Warcraft*-verdenen, der han fikk venner, hvorav noen kom i begravelsen hans etter at han døde.

Henrik Kvamsdal har spilt dataspill så lenge han kan huske, og kjenner seg delvis igjen i historien til Mats. Han synes foreldre med barn som spiller burde sette seg inn i enkelte deler av spillet, for eksempel hvordan man vinner eller taper og hvor lenge en runde varer. Foreldrene burde forstå en enkel basis av spillet ifølge ham. Da kan de spørre barnet sitt hvordan spillet gikk, og hvilken plass barnet kom på den runden. Å komme på tiende plass i et spill med 100 spillere er ganske bra.

– Når det kommer til idrett er det helt naturlig for foreldre å følge med på hvordan barnet deres gjør det og spørre om hvordan det gikk. Spill kan også være et aktuelt tema rundt middagsbordet, sier Kvamsdal.

Å beholde kontrollen

Kvamsdals første møte med dataspill var da han var tre år gammel. Det første spillet han kan huske å ha spilt heter *Prince of Persia* (1989) og

er et «speed run»-spill, der målet er å klare tolv baner på under 60 minutter. Siden da har han tilbrakt utallige timer foran en spillskjerm.

– Jeg spilte *World of Warcraft* siden det kom ut og fram til juleferien i fjor. I det spillet har jeg tilsammen over tre år med aktiv spilletid. Jeg sluttet fordi de jeg spilte med gikk lei. Til slutt var det veldig få på mitt nivå igjen, forteller han.

I en periode tilbrakte Kvamsdal minst åtte timer i *World of Warcraft*-universet hver dag samtidig som han gikk på videregående skole. Han er tydelig på at det må være en balanse mellom hvor mye man spiller og de tingene som skal gjøres ellers i hverdagen. Han mener det trengs en form for kontroll for de som gamer mye, fordi ukontrollert spilling kan gå utover hverdagslivet, noe Bjørkli også har erfart.

20 000 timer

Dataspill har formet store deler av livet til Kvamsdal. Han er et levende leksikon i dataspilletts historie og følger aktivt med på e-sport, en sportsgren der det konkurreres i forskjellige spill. Det arrangeres spillmesterskap mellom lag og mellom enkeltutøvere, hvor pengepremiene er svimlende høye. Historisk sett er det Sør-Korea som har hentet de fleste e-sportgullene med seg hjem, med en seiersstatistikk på langt over femti prosent. Men man må spille lenge for å i det hele tatt ha en sjanse til å delta i mesterskapene.

HISTORIEINTERESSERT: Bendik Winther Bjørkli (19) tar for tiden opp fag fra videregående og håper på å komme inn på bachelor i historie på NTNU til høsten.

Fakta:

- 51 prosent av nordmenn mellom 16 og 24 år spilte digitale spill på en vanlig dag i 2017.

- Av spillerne i samme aldersgruppe ble det spilt i gjennomsnitt 52 minutter hver dag.

Kilde: SSB

– For å komme på nivå med verdensmesterne må man spille mellom 15 000 til 20 000 timer. De mest seriøse e-sportsutøverne gjør ikke mye annet enn å stå opp, spise, trene, spille og sove, forteller Kvamsdal.

Men å spille så mye er verken enkelt eller helt sunt. For det første krever det mental styrke for å holde ut en manglende variasjon i hverdagen. For det andre må kroppen holdes sunn.

Kvamsdal er opptatt av at unge må holde seg i fysisk aktivitet. Selv sliter han med vanskeligheter som overvektig og han angrer

på at han ikke trente mer i ungdomstiden. Han mener at samfunnet kan ta et større ansvar for å fostre fysisk aktivitet for ungdom enn det som gjøres i dag. Han drev med lagsport fram til han ble 16, men sluttet fordi tilbudet for organisert lavterskeltrening forsvant.

Læring og erfaring

Til tross utfordringene man kan møte ved å spille mye dataspill, er spillverdenen en arena for tilnærming av ny kunnskap og nye erfaringer. De aller fleste spill har engelskspråklig tekst, spillerne blir oppfordret til å løse problemstillinger og mange spill baserer seg på logikk. For å mestre noen spill er samarbeid, organisering og lederskap effektiviserende faktorer.

Elisabeth Stephanie Guillot studerte kunnskap, teknologi og samfunn på NTNU og har skrevet en mastergrad om lederskap som en sosial og teknologisk øvelse i *World of Warcraft*. En av tingene hun har lært av å spille har vært i det virtuelle møtet med andre.

– Det er så mye man kan lære av å spille at det er vanskelig å sette fingeren på noe spesifikt. Når man spiller møter man mennesker fra hele verden med forskjellige bakgrunner og livssyn som man kan lære seg å forstå, sier hun.

Mennesker med ulik bakgrunn har ofte færre lignende opplevelser og forskjellige tilnærminger til verden. I en virtuell verden på internett opphører landegrensene å eksistere. Forskjeller i språklige nyanser kan bidra til misforståelser og i verste fall konflikt. I spillverdenen kan meninger ytres anonymt, noe som også kan lede til spennende diskusjoner.

– Facebook og andre sosiale medier har algoritmer som finner ut interessene og meningene dine, algoritmer som styrer hvilken informasjon du får opp på veggen din. Det er litt sånn med de menneskene man omgås med også. Hvis man er i en gruppe der alle er enige om og snakker om det samme, utfordres ikke det synet man har på ting, sier Guillot.

Ifølge henne er det ingenting man kan få i spill som man ikke kan få andre steder. Hvis man vil ha en spennende historie finnes det fantasybøker, og hvis man vil ha samhold finnes det for eksempel lagsport. Spill er bare en annen plattform hvor man kan oppleve det samme.

– Spill er underholdende i seg selv, men det som gir meg mest av å spille er at man samarbeider om å skape en historie sammen med andre, sier hun. **UD**

SPILLENTUSIAST: I nyere tid synes Henrik Kvamsdal (30) det er like gøy å spille brettspill som dataspill.

GAMERE: Elisabeth Stephanie Guilliard (32) mener at skjerm-spilling har blitt normalisert, og at de fleste spiller på alt fra mobilen til konsoll.

Herfra suser tiden forbi

TEKST: Mari Wigdel | FOTO: Karoline Bernklev

Johan Harstad var 22 år og student i Trondheim da han ga ut sin første bok.

«De som skriver bøker er nok generelt litt rare folk, men det kommer nok av at de er så selvransakende hele tiden. Dessuten går de jo kledd i svart alle sammen, noe jeg finner litt merkelig. Jeg håper jeg kan slippe dette, jeg eier jo ikke svarte klær!» sa Harstad til Under Dusken i 2000, like før han debuterte.

Nå, nesten 20 år senere og lasset med forfatter-erfaring, går han til sitt 21-år gamle jeks lettelse ikledd grå ullgenser. I dag er Harstad oversatt til en rekke språk og bor i Oslo. I tillegg er han grafisk designer og designer sine egne omslag. Blant Johan Harstas meritter finner man Sult-prisen og Brageprisen. Sistnevnte vant han for ungdomsromanen *Darlah – 172 timer på månen* i 2008, en roman flere norske ungdomsskole-elever hadde på pensum for et tiår siden. Forfatterskapet begynte da han bodde i Trondheim i 20-årene som student.

Trondheimsforfatteren

I 1999 flyttet Johan Harstad fra Stavanger til Trondheim for å studere litteraturvitenskap ved NTNU. Det første året bodde han på Moholt.

– Det er det jævligste stedet jeg har bodd noen gang. Jeg bodde i en vinkel som gjorde at

jeg ikke fikk inn noe lys. Men det hadde nok mye med at jeg var ensom også, jeg tror jeg kjente ett menneske i hele Trondheim på den tiden.

Selv om Harstad ikke kunne bodd nærmere Dragvoll, slet han med å komme seg på forelesningene som startet klokka to. Og han satt alltid på bakerste rad, sammen med en fyr i full motorsykkel-mondur, som vanligvis spratt en øl i forelesning.

– Jeg husker jeg så mye dårlig dag-tv den tiden.

På tampen av året 1999 sendte han inn en søknad til et stipend Gyldendal skulle tildele tre upubliserte forfattere.

– Jeg hadde skrevet i fem-seks år allerede, og hadde veldig, veldig lyst til å få det til.

10. februar 2000, på bursdagen hans, ringte de fra Gyldendal og fortalte at han ble tildelt stipendet på 25.000 kroner.

Året etter ga han ut sin første bok, *Herfra blir du bare eldre*.

– Det var ikke stort som forandret seg, jeg ble ikke gjenkjent på gaten, men jeg kjente jo på at jeg hadde gitt ut en bok. På hele 90 sider!

Hva tenker du om ditt første verk i dag?

– Det er et par ting som jeg kanskje synes er infantile, men mest av alt er det overbærende.

Det er litt som å se bilder av seg selv som tenårings, du kan synes det er litt corny, men at det er litt fint òg, for sånn var man den gangen. Men det føles fremmed for meg, det har en sånn optimisme i seg som nesten er uforbeholden. En tro på livet og framtiden, som kun kan bli skrevet, tenker jeg, av en fyr på 22-23, som er kjempeforelsket og akkurat har fått huket tak i henne og fått henne til Trondheim. Den har i seg en sånn: Ja, men da går alt fint, sier han og ler.

– Jeg blir ennå fornøyd når Adresseavisen omtaler meg som trondheimsforfatteren. De gjør det fra tid til annen, sier han og smiler.

Sammenlignet med stavangerforfatteren Tore Renberg, er ikke Johan Harstad like framtreddende, ikke like synlig.

– Det er litt bevisst. Jeg blir nesten litt fornøyd når jeg hører det, og jeg hører det fra tid til annen.

Er det bevisst?

– Det er litt bevisst. Jeg har ikke behov for å bli gjennomintervjuet.

– Tore og jeg er veldig forskjellige typer. Han er mye mer utadvendt, jeg mye mer privat. Det er mange ting han har gjort som jeg aldri ville ha gjort, uten at jeg mener det var feil av ham å gjøre det. Jeg har enorm respekt for hans måte å gjøre ting på. Han har vært en inspirasjon

for meg. Han flytta tilbake til Stavanger igjen, og fordi han gjorde det, fikk han nok en slags Kielland-aktig greie over seg.

Harstad forteller at han ikke aktivt forsøker å være en framtreddende del av et miljø.

– Nesten det totalt motsatte. Jeg synes det er noe behagelig over det, fordi det betyr at jeg kan gå på bussen eller trikken uten at 30 prosent vet hvem jeg er. Hvis Tore går inn på kulturhuset, går det et sus gjennom lokalet, og plutselig har han tre-fire stykker som spør ham om et eller annet.

Fakta:
• Yrke: Forfatter
• Født: 10. februar 1979
• Fra: Stavanger
• Bor: Oslo

Goodbye, Dragvoll

Harstad besto ikke eksamen for førsteåret i litteraturvitenskap før tredje forsøk.

– Det høres verre ut enn det er, sier han lattermildt, men en tanke defensivt.

– Første gangen tenkte jeg og noen andre at vi kunne ta grunnfaget på halvparten av tiden, men det gikk ikke.

Andre gangen gjorde han en fin skriftlig eksamen, men tok imidlertid for lett på den muntlige delen.

– Jeg fikk høre at man ikke kunne stryke hvis man sto på den skriftlige delen, men bare bli satt ned. Derfor dro jeg på vodkafylla dagen før, noe som ikke var en god idé.

Han fikk blant annet et teorispoørsmål om Schiller, hvor han svarte: «Han lige ikkje eg».

– Så viste det seg at de hadde endret reglene. Og jeg strøk så det sang.

Dermed ble det også en tredje gang.

Da han hadde fullført en bachelor i litteraturvitenskap, kom han til konklusjonen at det ikke var nødvendig for ham å studere lenger; de jobbene han ønsket i litteraturen hadde han like stor sjanse på i kraft av å ha gitt ut en bok.

– Det å sette seg på bussen fra Dragvoll og tenke at *dette her er siste gangen jeg er her oppe*, i hvert fall i kraft av å være student, var en fantastisk følelse. Jeg skulle aldri mer i livet ta en eneste eksamen. Selv om det å gi ut bok er som å ha eksamen for hele landet, skulle jeg aldri prestere inne i et rom sammen med masse andre folk og en 80 år gammel mann som sitter og passer på der oppe. Og det var en slags *nå har jeg blitt voksen*, for hvis jeg ikke skal studere må jeg jobbe, og i mitt tilfelle må jeg da skrive og prøve å leve av det. Det var en berusende følelse å dra tilbake tilbake til leiligheten og ikke lenger

være student, sier han med en slik innlevelse at det virker som han ennå kan fornemme følelsen i sin helhet.

Tvil

Da han var litteraturstudent, var han redd for at teorien skulle gjøre ham for selvbevisst, at han skulle bli for analytisk.

– Senere har jeg kunnet gå tilbake og lese en del teori, det er mer uproblematisk nå. Etter 20 år har jeg mine egne erfaringer, rutiner og metoder, eller mangel på sådan, som er så innarbeidet at det ikke er samme faren for at det jeg leser endrer hele min måte.

Så du er tryggere på deg selv?

– Ja, eller usikker på en annen måte.

Har du noen gang betvilt dine egne evner?

Svaret kommer kontant.

– Ja, ja, ja, det gjør jeg hver dag.

Nå tar han seg tid til å tenke. Kikker bort, holder blikket festet på noe i det fjerne, sier ingenting på ganske lenge.

– Jeg tviler masse på egne evner til å gjøre konkrete ting, som da jeg skulle skrive om USA i boka *Max, Mischa og Tetoffensiven* var det en stor tvil om jeg ville klare å skape noe troverdig. Det er en tvil fram til du har motbevist tvilen så mye at du kjenner *her er det noe*. Da blir tvilen mindre viktig, men slik er det jo uansett hvilken jobb man har. Man kan ha potensial til å gjøre disse tingene, men det betyr ikke nødvendigvis at planetene står i rett vinkel og at man klarer det.

– Og uten tvil blir man bare et rasshøl, sier han skarpt, men samtidig forsiktig.

Han legger til:

– Jeg kan nevne et par forfattere, eller jeg kommer ikke til å gjøre det, som ikke har så mye tvil, men som kanskje burde hatt det, sier han og ler.

Husdramatikeren

Av det han bedrev tiden med den gang han bodde i Trondheim, trekker han fram at han hang en del på arbeidsområdene til Studentersamfundets Interne Teater (SIT) på Samfundet, hvor mange av vennene hans var med.

– Jeg var med og skrev et stykke en gang, eller ingenting av det jeg skrev kom med, sier han og ler.

På tross av det ble han husdramatiker på Nationaltheatret som 30-åring.

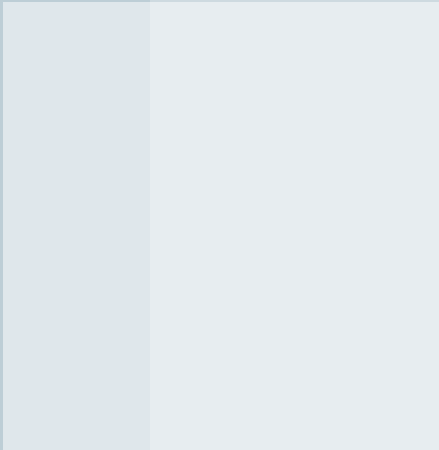
– Det skulle bare vare i ett år, og jeg tror alle parter var fornøyd med det.

Hvorfor det?

– Det var begge sin skyld. De hadde ikke tenkt godt nok gjennom hva det ville innebære å ha en forfatter og ikke en dramatiker der, fordi jeg skjønnte ikke hvordan de pleier å gjøre det. Og jeg var dødsfrustrert over at de hele tiden skulle referere til hvordan de pleide å gjøre det, og ikke var interessert i å skyve på grensene.

Etter året på Nationaltheatret, sluttet Harstad å skrive dramatik.

– Det skal mye til for at jeg involverer meg igjen. Det handler om at jeg synes det er pyton å kutte ting og gjøre om ting på grunn av økonomi. Jeg kan gjerne stryke tekst, men det er hvis det gjør teksten bedre, ikke fordi man ikke har råd til å ha en ekstra skuespiller, eller

for å unngå å betale overtid. Et av skuespillene mine som skulle settes opp hadde jeg regnet ut at ville ta åtte timer. *On the long side* for de fleste. Første forslag var at dørene skulle låses slik at ingen fikk ta pause eller gå på do. Men da de satte det opp tok det i overkant av fem timer, noe som betyr at de kutta tre timer fra det. Den er grei, men de tre timene var ikke så dårlige at de ikke tålte å bli spilt.

Så romanformen passer deg bedre?

– Ja, for da kan du bestemme alle disse tingene selv. I teater mister man alt annet enn replikken.

Tid

Når han reflekterer tilbake til tiden i Trondheim, forteller han at det føles som et par år siden, ikke som om 20 år har gått.

– Jeg leste en gang at et menneskets tidsopfatning av de første 19 årene - hvor lenge man føler de varer - er det samme som resten av livet.

– Fra tid til annen, når jeg tenker på en hendelse, som da jeg bodde i Lillehammer og gikk et år på Nansenskolen, tenker jeg at jeg har et liv av minner derfra. De ni månedene føles som et liv. Han legger betydelig vekt på *liv*.

– Jo lenger jeg tenker tilbake blir jeg skrekklagen av at det jeg oppfatter som tre år, egentlig var noen uker.

Han lager en suselyd.

– Det er helt grusomt. Hvis teppet først går opp og man skjønner hvor kort en uke er. Det er nifst.

Han kikker bort, det virker som han leter etter de riktige ordene.

– Karpe diem, sier han ironisk og ler tørt.

– Det er heller det motsatte jeg mener, noe av det viktigste man gjør med livet sitt er... å kaste det bort.

Hvorfor skal man kaste bort livet sitt?

– Fordi jeg tror det oppstår noen ting om man ikke er opptatt hele tiden av å komme i mål; når man ikke skal finne fram til det neste man skal gjøre, være så effektiv, men innimellom bare la det gå. Hver eneste dag er ikke så viktig at man ikke bør kaste bort noen av dem.

Han trekker fram arbeidet med boka *Max*,

Mischa og Tetoffensiven som han brukte seks år på å skrive.

– Jeg kunne helt sikkert klart det på halvparten av tiden om jeg var effektiv. Jeg satt ikke tolv timer hver dag og jobbet med boka. Jeg gikk mye fram og tilbake i leiligheten, eller på butikken for å kjøpe noe, eller en hel dag for å rydde ei hylle.

– Alle de dagene tenkte jeg at nå, nå skal jeg sette meg ned.

Han gnir hendene mot hverandre, bøyer seg fram.

– Meeeen bare la meg sjekke denne avisen først. Ok, en rar Youtube-video. Nå går jeg og spiser litt, så skal jeg i hvert fall gjøre det. Nå fikk jeg veldig lyst til å se en film. Alle de tingene. Og den dagen blir til den uka, som igjen blir til den måneden.

– Lenge holdt jeg på å piske meg selv fordi folk også måtte vente. Men mens jeg går og gjør ingenting, skjer det ting oppi her.

Han peker mot hodet sitt.

– Men hvis jeg sitter og trykker foran skjermen, for å tvinge fram et eller annet som skal bli bra, da blir det ofte veldig, veldig dårlig. Når jeg har kommet til et punkt i skrivingen, når prosjektet har fått form, så er den disiplinen helt avgjørende. Disiplinen må jo inn på et eller annet tidspunkt, men uten at jeg kan forklare eksakt, har jeg nok lært meg i tidens fylde, balansen mellom å pushe for hardt og å bli for slakk. Jeg sitter ikke en hel dag foran skjermen om det ikke vil seg. Men jeg er helt nødt til å gi det en sjanse. En ordentlig sjanse.

Leseren

– Jeg tenker jeg skriver for en liten gruppe mennesker som nesten kan samles i et rom. Ikke det at det jeg skriver ikke har potensial til å fylle en gymsal, men heller det at det er en intimitet rundt det. Jeg tenker jeg skriver dette fordi det bare er oss, vi som er innenfor her, og at det de som er utenfor er interessert i, ikke er så viktig.

– Plutselig kan du være i Amsterdam, og

Tre kjappe litteratur:

• *Mens vi venter på Godot* av Samuel Beckett

• *Infinite Jest* av David Foster Wallace

• *Mine Venner* av Emmanuel Bove

plutselig er de rare treskofolkene en del av rommet ditt. Det å dra til et annet land, og møte lesere eller bli anmeldt i en avis der, eller gjøre en opplesning, likner litt, tror jeg, på å være musiker og dra på andre siden av kloden og så kan folk sangene dine.

Harstads litteratur er oversatt til en rekke språk. Han forteller at det fremdeles føles som hans litteratur selv om det er på et annet språk. Det hviler imidlertid delvis på bokens omslag.

– Det var et omslag fra Bangladesh som var veldig, veldig ekkelt, og den amerikanske pocketen av *Buzz Aldrin* ser ut som den er fylt med oppkast. Jeg har ikke lyst til å vedkjenne meg slektskap til det.

Siden han ga ut den andre boka si, har det vært en uskreven regel at han gjør det grafiske designet for omslaget selv.

– Senere har jeg begynt å gjøre ting for andre, men jeg gjør bare ting jeg har lyst til, for folk jeg kjenner.

Fordi grafisk design er mer umiddelbart enn tekst, fungerer vekselbruket godt når han arbeider med litteraturen.

– Å redigere et avsnitt i en bok tar fort en dag, men når jeg jobber grafisk, kan jeg gjøre om ganske mye på enormt kort tid. La oss se om det fungerer, kan jeg tenke, så kan jeg se resultatet med en gang. Med litteraturen må jeg tenke og smake mer på det. **UD**

Dette er noe annet enn kirkekor og «Kom mai du skjønne milde»

For mange er kor noe triste saker, men med frekke og samfunnskritiske sangtekster gir Svartlamon damekor de fleste førstegangslyttere bakoversveis.

TEKST: Marthe Bjerva | FOTO: Jonas Halse Rygh

Damene på Svartlamon startet i 2010 opp som et kvinnelig alternativ til guttas hardkor. Nå er de rundt 40 medlemmer fra tidlig i 20-årene til over 60, og 8. mars sang de på markeringen av kvinnedagen i Trondheim. Alle er mer eller mindre amatører med en stor forkjærlighet for musikken, og ingen er redde for å by på seg selv.

Mannskoret Svartlamon hardkor ble startet opp i 2004. Når kvinnene også etter hvert ønsket seg et eget kor, ble Svartlamon damekor startet opp.

– Vi ville vise at vi var bedre enn hardkoret, sier styremedlem Barbara Neira Mix spøkende, og latteren sprer seg blant damene.

Hardslående tekster

Svartlamon damekor synger blant annet om samfunn og kjønn. Når man hører tekstene skjønner man straks hva dette betyr. På repertoaret til 8. mars står det tre sanger: «Rikmann»,

«Kråkevisa» og «Virvelstrevet». Bygget på noen kjente, og noen mer ukjente melodier tar tekstene fatt i mange av problemene i samfunnet, ofte med krass kritikk av eliten. I sangen «Virvelstrevet» lyder for eksempel første vers som følger:

*Som ei kaffekvern gjør du jobben din
hæve lønna di, jobbe overtid
selge kroppen, selge hue te et kompani
som profittere på dæ i di arbeidstid
Vi er ei mjølkeku, men det kan vi snu
det ska' vi gjørra, æ og du*

Flere av sangene er ironiske og tuller med samfunnsfenomener, men ikke alle får det alltid med seg, forteller Anne Haarstad. Sangen «Rikmann», som har melodien til «If I was a rich man» fra *Spelemann på taket*, er en av disse. Den handler om et liv som rosablogger om man bare fikk seg en rik mann, og går sånn her:

*Om æ hadd en rik mann
Sili sili sili sili sili silikon
Skull ha baka cupcakes heile dan
Om æ hadd en størtrik mann
Slapp det jævla slitet
Me å jobbe jobbe jobbe jobbe jobbe tvang
Planlagt dagens outfit i stan
Om æ hadd en størtrik mann
Æ tar en lett chai latte, fitness på 3T, selfie av nylagt manikyr
Instagramma lavkarbonaden, lavkarbo på
Paradise hotel i sydenlandet, cruise rundt i konebil
I hanskerommet har æ en chihuawa wa wa*

– Vi tenker ikke sånn, vi er jo feminister, sier Haarstad, dirigent ved damekoret.

Mix mener det er viktig at man ikke tolker tekstene til damekoret bokstavlig.

– Det ligger ofte ting mellom linjene, sier hun. For selv om tekstene ofte er ment som en

humoristisk tankevekker, og ofte fremføres med et glimt i øyet, er det ikke alle som forstår spøken. Styremedlem Siv Evadatter Berg forteller om en gang de opptrådte på Popup-feministhus med sangen «Glad», en gammel låt i fra 60-tallet.

– Den går litt på denne måten: Vil du ha meg, får du ta meg, jeg skal være snill, osv., og du skulle bare sett ansiktene til de damene som satt der, sier Berg og alle begynner å le.

Ifølge Mix oppstår problemene i stor grad når de som bestiller koret ikke helt vet hva de booker. Koret har nemlig en uoffisiell regel om å ikke endre på repertoaret for å passe det til publikum. De er seg selv uansett.

– Dette er noe annet enn kirkekor og «Kom mai du skjønne milde», poengterer styremedlem Marit Grønås spøkende, og smiler.

Uhøytidelig opptak

Svartlamon damekor har opptak en gang i året, på høsten. Selv om det ikke var praksis i

begynnelsen består nå opptaket av en audition der man både må synge og vise at man tør å drite seg ut litt.

– Vi driter oss jo litt ut, og tar oss selv ikke veldig høytidelig. Dette vil vi se at folk takler selv om opptaksprøvene for det meste er tull, sier Mix.

Forholdet til Svartlamon

Selv om det var slik i begynnelsen, bor ikke lenger de fleste av kormedlemmene på Svartlamon. De fleste har derimot et eller annet forhold til stedet. Enten har de bodd der tidligere eller så har de en slektning eller venner som bor eller har bodd der.

– Det er folk som bor i området, eller har et forhold til det, og støtter prosjektet, forteller Mix.

For Svartlamon betyr mye for koret. Det er her de har base. Lokalene til barnehagen blir ofte brukt som øvingslokale. Samholdet og den kollektive tankegangen står sterkt i den lille bydelen.

– Vi tjener på Svartlamons delingskultur, og denne kulturen er også noe vi ønsker å fremme, sier Mix.

Mix beskriver det som et sted der man gjør ting for hverandre. Det man har deler man på, og samtidig framhever Haarstad hvordan det er en fantastisk plass å være kreativ på. Dette er hun ikke alene om å mene, da Svartlamon er kjent for å ha et stort kunstnerisk miljø.

Mix trekker fram hvordan Svartlamon er noe av det nærmeste hun har opplevd latinamerikansk kultur.

– Folk henger i gatene om sommeren og man tar seg en sigg med naboen. Så er det alltid noe som skjer, enten det er festivaler eller andre sosiale ting, sier hun og smiler bredt. **UD**

GJØR SEG HØRT: Herrekoret på Svartlamon har fått mye oppmerksomhet. Men det finnes også et like hardtslående damekor, og de sang på kvinnedagen.

De nye feministene

Den tredje bølgen feminisme er en stor bevegelse som favner bredt. Kanskje litt for bredt, skal man tro de unge.

TEKST: Jenny Westrum-Rein | FOTO: Torstein Olav Eriksen

Hvilke saker innenfor kvinnebevegelsen er viktigst for dere?

Gyro Fjordheim Fjermedal og Frida Aune Borstad må tenke seg om. 8. mars er nylig overstått, og de to har vært medlemmer i komiteen som har stått for organiseringen av kvinnedagen. Sammen med flere andre frivillige har de arrangert en 8.mars-markering tilpasset en mer moderne kvinnebevegelse.

– Det er vanskelig. Det er så mye, sier Fjermedal.

– Jeg personlig har vært veldig opptatt av abortloven. De siste årene har det vært flere forsøk på å gjøre innskrenkninger, for eksempel med reservasjonsretten, og nå nylig igjen med debatten rundt 2C.

Abort er fortsatt tabu

Retten til selvbestemt abort ble vedtatt i 1978. Fram til 2013 lå den nasjonale debatten om endringer i abortloven i dvale. Da blusset debatten om abort opp igjen da regjeringen sa ja til KrFs forslag om den såkalte reservasjonsretten. Dette forslaget innebar at fastleger skulle kunne reservere seg mot henvisning og behandling ved alvorlige samvittighetskonflikter knyttet til liv og død, først og fremst abort. Forslaget førte til rekordoppmøte i 8. mars-tog landet over, og opp igjen grodde en kvinnebevegelse mange for lengst hadde erklært død.

– Vi blir hele tiden påmint at abortdebatten er aktuell, og den har vært spesielt aktuell nå mens vi har vært unge, forklarer Fjermedal.

Studentene vil at man skal kunne diskutere videre endringer i abortloven, som å fjerne abortnemndene. Det er allikevel vanskelig når debatten har dreid seg rundt innskrenkninger.

– Det virker som om man alltid må kjempe mot de som vil innskrenke loven framfor å jobbe videre. Man havner litt på defensiven, med å bare forsvare det som allerede er, fyller Borstad inn.

På 70-tallet sto kampen om å kunne få lov til å ta abort. Nå gjenstår kampen om å få fjernet tabuet rundt abort, mener studentene.

– Det handler om å få mer åpenhet og aksept rundt det å ta abort. Det må være lov å ta en abort uten at det skal være en livsendrende hendelse, sier Fjermedal.

Borstad sier seg enig. Hun forklarer at for mange er abort et veldig naturlig valg å ta, fordi man ikke er i en situasjon hvor man kan få barn. Likevel er abort fortsatt tabu.

– Det må faktisk være lov til at dette er noe man bare gjør, og så er det greit, sier hun.

La grunnlaget for nye feminister

Astri Holm har vært aktiv i kvinnebevegelsen siden 70-tallet, og er forfatter av boka *Kreativitet og feministaktivisme i Trondheim på 70- og 80-tallet*. Hun forteller at abortdebatten fortsatt er friskt i minne som en av 70-tallets viktigste kamper. Mange mente at Norge kom til å bli mer umoralsk, og at abortstatistikken kom til å skyte til værs når abort ble legalisert.

– Men så skjedde ikke det. Da gikk lufta litt ut av ballongen, konstaterer hun.

Kvinnebevegelsen vant abortkampen i 1978, da retten til selvbestemt abort ble lovfestet. Likevel var 80-tallet preget av kristne og andre konservative som ville tilbake igjen og reversere loven. Mange kjenner til Ludvig Nessa og Børre Knudsen, som var noen av de sterkeste stemmene mot selvbestemt abort i Norge.

– Da Dronning Sonja og Kong Harald skulle signes i Trondheim i 1991 så var det stappfullt av folk. Og midt i folkemengden, mens folk står og venter på kongeparet, så kommer Ludvig Nessa og Børre Knudsen, ulovlig, opp Munkegata med et svært kors med en fosterdukke på, forteller Holm.

– Og det går de oppover Munkegata med. De tok seg jo inn på kvinneavdelinga på sykehusene, der kvinner hadde tatt abort, og gikk rundt med disse korsene.

Hun vrir seg litt i stolen, tydelig berørt.

– Ja, jeg fryser på ryggen når jeg tenker på det.

Fortsatt er det slik i store deler av verden, påpeker Holm. I mange land er slike demonstrasjoner hverdagskost. I USA har

UTFORDRET NORMENE: Astri Holm var svært aktiv i kvinnebevegelsen på 70- og 80-tallet. Det første de startet med var å by opp guttene til dans i Studentersamfundet.

abortleger blitt drept. Til kontrast har det vært bred politisk enighet i Norge om at abortloven står sterkt, og at kvinner selv har rett til å bestemme om de ønsker å ta abort eller ikke.

– Det er jeg veldig stolt over, å ha fått være med på den kampen sammen med andre viktige stemmer. Men nå ser vi jo det at vi må bare stå på, konstaterer hun.

– Nå hadde vi viktige paroler om abort i årets 8. mars-tog også, og det er stort sett yngre folk som støtter opp. Jeg synes det er fint at vi gamle har lagt grunnlaget for dem. Samtidig sto jo vi også på skuldrene til andre.

En bred grasrotbevegelse

På 70-tallet kom det til en del nye kvinne-organisasjoner. Kvinnesaksforeningen hadde allerede eksistert i mange år, men nå fikk organisasjonen selskap av Kvinnefronten og Nyfeministene, og senere også Brød og Roser. I tillegg kom det til sterke kvinnestemmer i de ulike politiske partiene.

– I ettertid ser jeg at det var viktig at det var så bredt forankret. Grasrotaktivismen gjorde hele bevegelsen litt mer legitim, sier Holm.

– Både arbeiderpartikvinner og høyre-kvinner gikk inn og tok opp kvinnesaker i sine partier. Uten de stemmene tror jeg faktisk ikke at det hadde gått så bra.

Holm beskriver seg selv som radikal. Hun var en av mange som ønsket et annerledes samfunn.

– De voksne snakket jo aldri om for eksempel Norges forhold til Nato, eller det å være en del av den vestlige verden som utnyttet den fattige verden. Det begynte vi å få innsikt i som ungdommer, forteller hun.

På samme tid foregikk det andre grunnleggende diskusjoner i samfunnet, som student-opprøret. Holm ble opptatt av å være en del av endringen, og å endre rollestrukturene knyttet til kjønn. Hun og venninnene ville utfordre normene og gjøre ting det ikke var vanlig at jenter skulle gjøre.

– Vi gikk jo for eksempel i Studentersamfundet, men på den tiden var det ikke så mange jenter der. Det første vi startet med var å selv by opp guttene, forteller hun.

– Vi skjønte jo at vi jentene var litt parkert. Å by opp guttene var en del av å finne ut av hvilken rolle vi som kvinner skulle ta.

70-tallet var en tid for å gå løs på grunnleggende institusjoner og tradisjoner i samfunnet. Rundt om i byene ble det arrangert missekåringer og skjønnhetskonkurranser for å kåre de vakreste kvinnene. Som en motpol meldte Kvinnefronten, som Holm var en del av, egne kandidater til kåringene.

– Vi stesja de opp skikkelig, og mange av dem vant faktisk disse kåringene. Og så holdt de flammende appeller mot skjønnhetstyranniet,

BRED BEVEGELSE: Student Frida Borstad Aune frykter at feministbegrepet blir så normalisert at man glemmer å kritisere strukturelle problemer.

UNGE FEMINISTER: Gyro Fjordheim Fjermedal er én av flere unge feminister som har engasjert seg i årets 8. mars-komité. Hun tror at det har blitt lettere å ta del i kvinnebevegelsen de siste årene.

“ Om jeg skal bli kalt feminazi, så skal jeg iallfall kalle meg feminist. Da skal jeg eie det begrepet. ”

Frida Aune Borstad

forteller Holm og ler godt.

– De konkurransene ble jo avviklet etter noen år, fordi det var så mange feminister som vant.

Frykter konsumer-feminisme

Man trenger ikke å gå lenger enn til et tilfeldig kommentarfelt for å forstå at begrepet feminist fortsatt er omstridt. Studentene Fjermedal og Borstad frykter likevel ikke merkelappen feminist.

– For meg er det veldig uproblematisk og naturlig å si at jeg er feminist, men jeg tror det handler mye om hvilket miljø du er i, sier Fjermedal.

Borstad sier seg enig.

– Om jeg blir kalt feminazi, så skal jeg iallfall kalle meg feminist. Da skal jeg bare eie det begrepet.

De tror at det har blitt lettere nå enn før å identifisere seg som feminist. Store selskaper som DNB lager 8. mars-videoer, og kjendiser som Beyoncé, Emma Watson og podkast-duoen Tusvik og Tønne har tatt eierskap til ordet.

Flere på høyresida i politikken velger å kalle seg feminister, og deltar også i 8. mars-tog og andre kvinneaksjoner. Feminismen har rett og slett blitt mer legitimert, og fått flere til å ta stilling til om de er feminister eller ikke.

– Det har så absolutt skjedd en endring de siste årene. Det har blitt mer akseptert å si at man er feminist. Med de fordelene og ulempene det har, sier Borstad.

Hun påpeker at dagens kvinnebevegelse er

mye bredere enn den var på 70-tallet. Selv om det fortsatt finnes radikale feminister er begrepet såpass mye i bruk at hun frykter at det kan bli utvannet.

– Det er mye lettere å kalle seg feminist, men samtidig kan du nesten si og gjøre hva som helst og fortsatt påberope deg feminisme. Jeg er redd for at man kan ha konsumer-feminisme for eksempel, hvor man ikke kritiserer de strukturene og det rammeverket som ligger til grunn nok, forklarer hun.

Fjermedal sier seg enig, og trekker fram klesgiganten H&M som et godt brukt eksempel. De siste årene har kjeden bokstavelig talt trykket feminist-begrepet til sitt bryst, og laget klær med ulike feministiske budskap påtrykt.

– Og så vet man at de kvinnene som har lagd de klærne er underbetalte og arbeider i dårlige forhold. Det er kanskje vanskelig å sammenligne, men det virker som det er en bredere bevegelse nå enn på 70-tallet i form av meninger som innbefattes i det. Så tror jeg det har noen fordeler og noen ulemper, sier hun.

– Man kan jo være på venstresida eller høyresida og mene ulike ting om enkeltsaker. Sånn er feminismen. Det er ikke nødvendigvis en veldig klar, rett vei.

Endring tar tid

I år gikk 2500 personer i 8. mars-tog i Trondheim. I november møtte 3000 personer opp for å demonstrere mot de planlagte endringene

i 2C-paragrafen i abortloven. Noe har unektelig skjedd med kvinnebevegelsen de siste årene. Fjermedal og Borstad mener at det er flere ting man kan peke på som har fått ballen til å rulle.

– Reservasjonsretten var et angrep på noe mange mener er viktig. Når man får et slikt angrep på noe man ser på som så grunnleggende er det mange som reagerer. Sånn sett har det kanskje vært bra for feminismen at KrF har lagt fram disse forslagene, sier Fjermedal tørt.

– Man ser det jo på de aksjonene vi har hatt. Det er så mange som møter opp, det er helt overveldende, og de synes det er helt greit å bruke feminist-begrepet, supplerer Borstad.

Noen ganger tenker Astri Holm at de ikke fikk til så mye på 70- og 80-tallet. Mange saker kommer opp på nytt og på nytt, som abortdebatten og skjønnhetspresset på unge kvinner. I arbeidet med boka, og etter å ha tenkt seg litt om, oppdager hun likevel at de oppnådde ganske mye som holder seg også den dag i dag.

– Endring tar tid. Men jeg ser at det er en del ungdommer som deltar nå, som er veldig viktige stemmer. Jeg er litt redd for å bli en gammel feminist som sier at alt var bedre før. For det var det ikke, sier Holm og ler.

– Man gjør det på forskjellige vis, ikke sant. Og det går litt i bølger. Den radikale kvinnebevegelsen rundt stemmerett for kvinner var den første bølgen. Så fikk man den andre bølgen på 70-tallet. Det at så mange engasjerer seg viser at vi er inne i en tredje bølge akkurat nå. **UD**

HER ER JØRN HOELS BESTE SJEKKETRIKS

Musiker Jørn Hoel er ikke lenger et helvete å elske. I dag foretrekker han å tilberede kylling framfor å jage høner.

TEKST: Stefan Kaliski, Ola Haugstad | FOTO: Jarl van Sterkenburg

Jørn Hoel er ikke bare musikeren bak låter som «Har en drøm» og «En blå løk». Han er også radioprogramleder, matskribent, *Masterchef*-deltaker og forhenværende musikkjournalist. Allerede som femtenåring begynte han å anmelde musikk for ei avis i Tromsø. Seinere anmeldte Jørn også restauranter, helt uten dekknavn.

– Dekknavn er feigt. Du skal stå for det du gjør. Jeg ringte alltid opp eieren av restaurantene etter å ha anmeldt dem. Da jeg ga et spisested i nabobyen Harstad nesten full pott, ble jeg skjelt ut på telefon av en restauranteier i Tromsø. Han mente jeg var for kritisk, flirer Jørn.

Til tross for at Jørn Hoel elsker å kaste seg ut i nye ting, er han ikke med på alt. *Skal vi danse* er ikke noe for ham.

– Jeg er helt ræv på å danse. *Farmen kjendis* driver også å maser på at jeg skal være med der. Jeg har ikke sett programmet, men jeg kan tenke meg at det er helt ræva, flirer Jørn Hoel, før han smetter inn et forsiktig unnskyld som kanskje er myntet på en eller annen realityprodusent.

Hørte Jørn spille – ble i Tromsø

I 1986 sa Jørn ja til å bli med i Melodi Grand Prix, men turte ikke å si til kompisene hjemme i Tromsø at han skulle være med i noe så corny som MGP.

– Den gangen var det ingen som ville være med i Melodi Grand Prix.

Det var norskamerikaneren David Chocron som sto for tekst og melodi på låta «Inkululeko». Chocron reiste fra USA til Nord-Norge for å se landet der hans mor hadde sine røtter. Av en tilfeldighet havnet den unge amerikaneren på et utested der Jørn Hoel og Steinar Albrigtsen sto for musikken.

– David Chocron syntes det var så kult i Tromsø at han bestemte seg for å bli der. Han lærte seg flytende norsk på rekordtid.

I mars '86 framførte Jørn, Chocron, Albrigtsen og et afrikansk bandet «Inkululeko» under den norske Melodi Grand Prix-finalen i Stavanger. Låta kom på andreplass, og med det fikk Jørn Hoels musikerkarriere en pangstart.

– Jeg ble faktisk invitert ned til Sør-Afrika for å spille med Miriam Makeba. Jeg trodde jo bare det var sånn skjult kamera-kødd. Da jeg for ti år siden spilte med et band i Mosambik, visste alle hvem jeg var, fordi de hadde hørt «Inkululeko».

Jørn elsker høne

Til tross for suksessen i 1986 forteller Jørn at han ikke har noen planer om å melde seg på Melodi Grand Prix igjen. Gjennom årene har han gitt ut en rekke album, og i 2000 laget han plata med den underfundige tittelen *En blå løk*.

– Det er en matoppskrift. Hvis du baker en rød løk i ovnen, så vil den etter hvert bli blå. Jeg er veldig glad i kylling. I Nord-Norge sier vi høne.

Du sier at du er glad i høne. Hva liker du best, lår eller bryst?

– Lår, så absolutt. Jeg har et bilde på kontoret mitt forestillende et kvinnelår. Det har jeg blitt kritisert for av kona mi, men jeg må ha det hengende.

Hva diskler du opp med hvis du skal imponere ei dame?

– Det er ikke så viktig for meg lenger. Jeg kan gjerne bruke flere dager på å planlegge et måltid.

– Nå tror jeg at jeg er jævlighyggelig

I 1980-årene ble Jørn Hole kåret til Norges mest sexy mann. I samme periode kom han opp med sitt ultimate sjekketriks. Unge Jørn var på bar i New York, og prøvde forgieves å få kontakt med den yppige servitrisen. Lokalet var smekkkfullt, og dama gikk forbi ham flere ganger. Jørn følte seg oversett. Derfor kom den norske sjarmøren opp med en metode som garantert ville påkalle servitrisens oppmerksomhet.

– Jeg la meg på gulvet. Mens servitrisen sto og skjenka opp øl til en gjeng, kom jeg svømmende på rygg langs bargulvet. Da fikk jeg kontakt.

Er du «et helvete å elske»?

– Før var jeg kanskje det. Nå tror jeg at jeg er jævlighyggelig.

Først med sang om «fysisk kjærlighet»

I balladen «Vi skal elske i sneen» synger Jørn om hvordan man kan holde varmen en kald vinterdag. Men er låta selvbiografisk?

– Ja, sier Jørn.

Da han var elleve-tolv år gammel kom det en søt jente flyttende til Tromsdalen. Hun hadde hund og det hadde Jørn også. En dag ringte hun på hos Jørn og spurte om han ville gå tur med hunden.

– Jeg var egentlig ikke så interessert og var mer opptatt av musikk og idrett. Men jeg ble med.

Det hadde nettopp snødd, og de to slapp hundene løs på et jorde.

– Vi la oss ned og lagde engler i snøen, og hendene våre kom borti hverandre. Det var veldig fint.

Det var sannsynligvis første gang noen i Norge sang om fysisk kjærlighet, forteller Jørn.

– Da plata kom ut, avlyste flere av arrangørene på Vestlandet konsertene med meg.

Synger med Atle Pettersen

Nå skal han igjen tilbake til Vestlandet. I disse dager turnerer han landet rundt med showet *Vår Beatles-hyllest*. Sammen med Inger Lise Rypdal, Bjarte Hjelmeland, Atle Pettersen og Lise Karlsnes framfører Jørn gamle Beatles-låter.

– Før likte jeg John Lennon best, men de siste årene har jeg fått mer sansen for Paul McCartney. Han slo meg alltid som veldig glætt, med det var han som ofte åpnet opp for nye impulser. Han var en intellektuell type, som inspirerte resten av bandet.

Hvilken Beatle er du?

– Ringo eller Paul? Vet da faen! Jeg tror jeg er mest lik Jørn Hoel. **UD**

Aktuell med

Showet *Vår Beatles-hyllest* sammen med Inger Lise Rypdal, Bjarte Hjelmeland, Atle Pettersen og Lise Karlsnes.

Kjendis du vil bo kollektiv med?

– Atle Pettersen. Han er sprek, søt og snill. Dessuten sier Atle selv at han god til å vaske opp.

Siste kulturopplevelse?

– Atle Pettersen. Han hopper og danser rundt omkring på scenen, noe som er veldig inspirerende.

Frykter du døden?

– Jeg tror Atle Pettersen kommer og redder meg fra døden. Nei da. Jeg fikk hjerteinfarkt for litt over 15 år siden. Det er genetisk, og alle mennene på farsiden har dødd veldig unge. Men jeg går ikke rundt å tenker på det hele tiden.

FOTO: Spartacus

Historien om musene

Marta Breen løfter fram glømte kvinner, med egne erfaringer som bakteppe.

TEKST: Tomine Barstad Solvang

Om *muser og menn* tar for seg de oversette kvinnene i offentligheten: i litteraturen, filosofien, politikken og kunstverdenen. Breen tar opp viktige problemstillinger knytta til hvorfor kvinner er utelatt i litteraturhistorien spesielt og kulturen vår generelt. Kvinner har hatt rollen som mannens *muse* – i kunsten og litteraturen. Men hvem er disse musene?

Breens utgangspunkt er Virginia Woolfs *Et eget rom*. Breens hytte i Värmland blir et symbol for Woolfs rom, og det er her Breen oppholder seg gjennom boka. Gjennomgangen av kvinners kamp for et eget rom til å utfolde seg kreativt og det å få lov til å være et subjekt, fungerer nemlig som den røde tråden. Kapitlene er også preget av en hybrid form mellom anekdoter fra eget, levd liv som trekker linjer til den historiske kvinnefrigjøringa.

Den mannlige stemmen har historisk sett blitt vurdert som viktigere enn kvinnens. Kvinnen har bare vært der, som en ting, et objekt, en *muse*. Det er dette Breen tar et oppgjør med i *Om muser*

og *menn*. Hun nevner så mange interessante og dyktige kvinner, at det er vanskelig å forstå hvor alle kvinnene på pensum er. Boka beskriver også flere hendelser fra kulturmiljøet i Skandinavia på 1800-tallet og fram til i dag, der kjente kulturmenn som Georg Brandes, Knut Hamsun og Agnar Mykle utsettes for hard kritikk.

Den store styrken ved boka er at den vekker reaksjoner og at det er mye som – ikke overraskende nok – er urettferdig med historie-skrivingen. Spesielt medrivende er historiene om kvinnesakskvinnene som kjempet til døden, og forfatterspirer som aldri fikk noe anerkjennelse eller respekt i sin egen samtid, på grunn av sitt kjønn. Det er engasjerende å kjenne på Breens sinne og frustrasjon, der enkelte partier grundig gjennomgår den systematiske urettferdigheten kvinner har vært utsatt for. *Om muser og menn* er en lærerik og ubehagelig, men en svært underholdende, bok som skriver seg inn i feministisk tradisjon ved å løfte fram kvinner som ellers har blitt oversett.

Mesterlig roman som kritisk skildrer post-brexitt Storbritannia

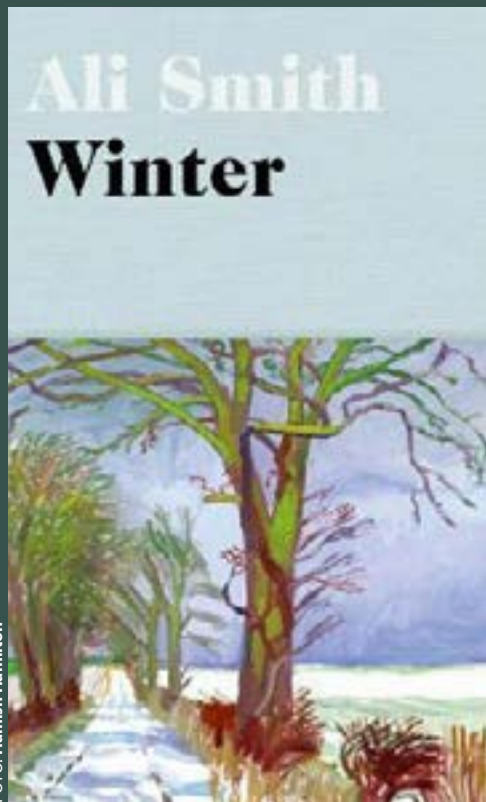

FOTO: Hamish Hamilton

I *Vinter* gir Ali Smith innblikk i en nasjon i krise gjennom en splittet families gjenforening.

TEKST: Cathrine Solemslie Sæther

Vinter er andre bok i en serie på fire dedikert til årstidene. Første bok, *Høst*, ble ansett som et av de første post-brexitt verkene og *Vinter* viderefører et sterk fokus på Storbritannia etter referendumet i 2016. Gjennom romanen er det stadige bemerkninger om dagens samfunn, politikk og fremmedfrykt.

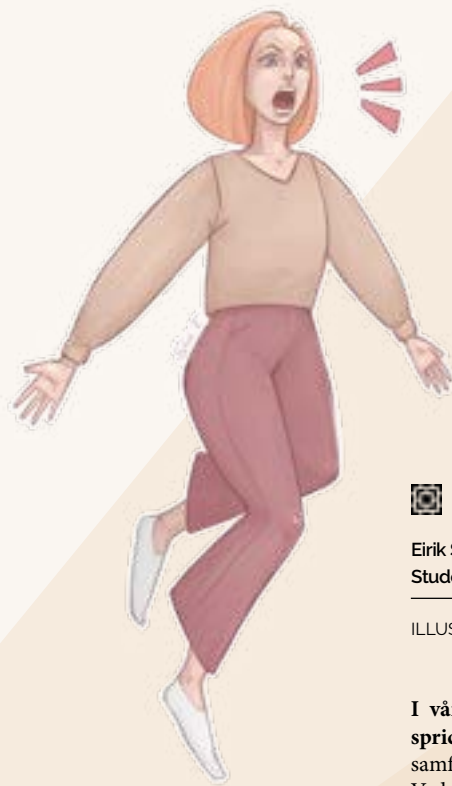
Vi følger hovedsakelig Sophia som bor alene i sitt hjem og til jul blir besøkt av sønnen sin, Arthur, og den mystiske Lux han tar med seg hjem, samt den uinviterte søsteren Iris. De to søstrene representerer motparter i Brexit-debatten hvor Iris står imot og Sophia for. Smith benytter seg flittig av både Iris og Lux, som immigrant, til å kommentere Storbritannias holdning mot utlendinger. Disse holdningene er representert av Sophia. Spesielt Lux, som utvikler et overraskende nært forhold med Sophia, utfordrer hennes ubetingede tillit til staten og mistillit mot mennesker.

Vinter er mer et tankevekkende verk enn det er emosjonelt engasjerende. Det vil ikke si at man ikke sympatiserer med karakterene og deres forhold til hverandre, som er interessante og

kompliserte. Likevel, *Vinter* briljerer mer i stille observasjoner og refleksjoner over verdenen karakterene lever i og forholdene de har, enn i emosjonelle eller spenningsfylte øyeblikk.

Det gjelder forøvrig å holde tunga rett i munnen når man leser. Historien hopper stadig både fram og tilbake i tid og mellom steder. Det er flere mindre kapitler adskilt fra hovedhistorien hvor Smith viser sin styrke som novelleforfatter. Det er også mye lek med språk og hun byr allerede i første kapittel på en god dose surrealisme. Det meste kommer likevel godt sammen mot slutten, og tilsynelatende isolerte kapitler blir satt i kontekst til sterk effekt.

Vinter er en svært interessant bok med sterke karakterer. Den ofrer til en viss grad plott og følelsesmessig engasjement for språklig lek og samfunnskritikk, men det betyr ikke at den ikke har sine treffende øyeblikk med skjønnhet. Det skal imidlertid sies at, på grunn av forfatterens mesterlige evne til å leke med språk og skildre sin nasjons samtid, så kan det godt være at dette er en roman som burde oppleves på originalspråket – på tross av imponerende innsats fra oversetter.

Hele Norge snakker ikke

Vi må bli flinkere til å snakke sammen.

SAMFUNDETLEDER

Eirik Sande, leder ved
Studentersamfundet i Trondhjem

ILLUSTRASJON: Siri Frøystein

I vår har det tyske prosjektet «Deutschland spricht» blitt importert og adaptert til norsk samfunn under fanen «Hele Norge snakker». Ved å svare på syv spørsmål som etter sigende splitter det norske folk, vil du bli meldt på til et møte med en som svarer annerledes enn deg. Målet med dette møtet er at dere skal snakke ut om deres uenigheter, og prosjektets mål er at vi, nordmenn, i større grad skal snakke *med* hverandre heller enn *mot* hverandre.

Alle som har deltatt i en debatt, særlig i sosiale medier og kommentarfelt, vet at diskusjonen har en tendens til å spore av og miste sin verdi. Dette er enda enklere om man kun kjenner sin motdebattant gjennom et brukernavn eller ikke i det hele tatt, men man kan også se voksne folk spy ut usakligheter under fullt navn på Facebook. Et prosjekt som «Hele Norge snakker» er sannsynligvis ikke en kur for dette, men det er en måte å behandle en ødelagt samfunnsdebatt på.

De syv spørsmålene man kan svare på tar for seg forventede temaer: ulv, muslimsk innvandring, eliter, likestilling og miljø. Spørsmålene er dikotome, og du må enten svare hardt ja eller hardt nei på om du for eksempel mener at det er blitt for dyrt å være bilist her til lands.

Det er dette som gjør prosjektet frustrerende – men likefremt genialt. Fordi man tvinges til å være beint fram ærlig om hva man mener, kan man ikke skjule seg bak framstillinger og fordreininger av virkeligheten, og du må ta et klart standpunkt. Disse standpunktene kan føles reduserende, og til og med fremmede, men nettopp derfor tvinges man til å rasjonalisere og forklare hvorfor man opplever det på denne måten. Heller enn en debatt hvor man prøver å

overbevise den andre om at det man mener er rett, skaper dette prosjektet en arena hvor man kan legge fram sine meninger og bekymringer, og deretter snakke om disse.

Likevel: jeg er ikke av den oppfatning at flere samtaler automatisk gir økt homogenitet og enighet. Et sunt demokrati fordrer et visst meningsmangfold, og i det ligger det et uenighetsmangfold: Vi er ikke enige om alt, og vi skal ikke være det. Likevel ser vi at de siste årene har debatten vært preget av økt polarisering og munnhuggeri, noe som på sikt kan bli en av vår tids største politiske utfordringer. Et initiativ som «Hele Norge snakker» er derfor verdifullt fordi deltakerne tvinges til å rasjonalisere meningene sine, og på den måten står man ikke bare på hver sin knaus og roper til hverandre.

Studentersamfundet i Trondhjem kan også bli flinkere til å legge til rette for samtaler. I Samfundets formålsparagraf står det at vi skal skape forutsetninger for debatt og samfunnsengasjement, noe som ofte tolkes til at vi skal skape og delta i debatt. Like fullt bør vi være flinkere til å legge til rette for andres meninger og høre på dem som ikke roper høyest. Vi vet at Samfundet er et tverrsnitt av storsamfunnet utenfor døren, men sannsynligheten er stor for at ikke alle føler seg hørt i debattene på huset eller representert av Samfundets politikk.

På sikt bør det kanskje derfor legges til rette for et lignende prosjekt for studenter i Trondheim, men enn så lenge har jeg ikke annet en sterk oppfordring: finn en meningsmotstander, legg vekk tanken om at en diskusjon kan vinnes og prat ut om uenighetene deres. Vi har tross alt et demokrati å ta vare på.

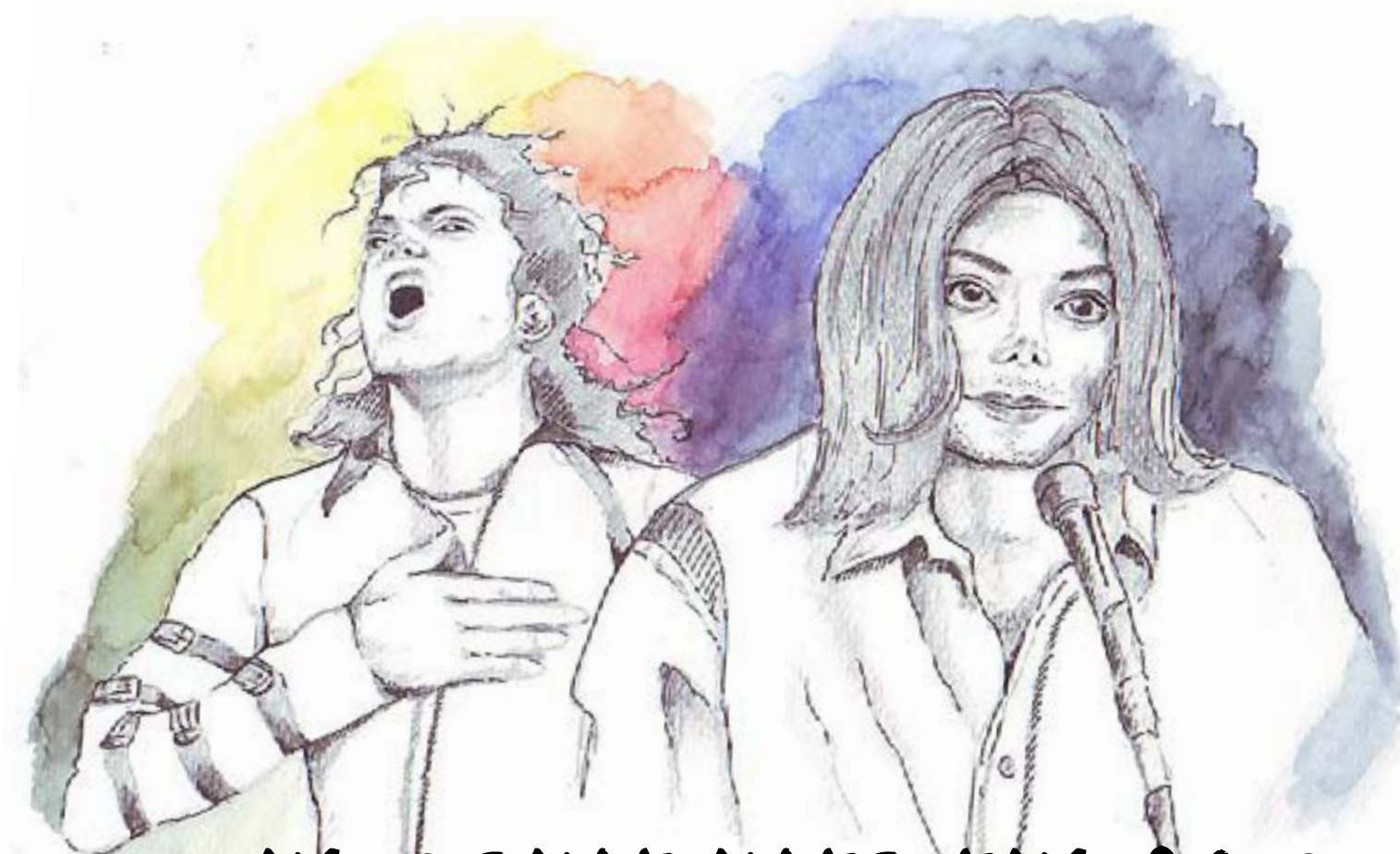
6 av 10

lektorstudenter
er med. Er du?

Send PS til 02014 for å bli medlem

Det er **gratis** og bare fordeler.

Les mer på pedagogstudentene.no

«WHEN SHIT HITS THE FAN,
IS YOU STILL A FAN»

Jackson-anklager er igjen et tema, denne gangen ti år for sent og ute av balanse.

KOMMENTAR

SANDER ENGEN

Musikkredaktør

ILLUSTRASJON: Tonje Eilin Hasle Thomassen

Michael Jackson har vært et brennhett tema i det siste, med HBO-dokumentaren *Leaving Neverland* som nylig ble vist på NRK. I dokumentaren greier Wade Robson og Jimmy Safechuck ut om forholdet mellom dem og Jackson, og kommer med detaljerte historier om hvordan kongen av pop forgrep seg på dem. At Michael Jackson blir beskyldt for å være en pedofil overgrepsmann er ikke noe nytt, og de som fulgte med på rettssakene mot han har for lengst gjort seg opp en mening rundt skyldspørsmålet, og de er veldig splittet.

Jeg vet ikke helt hva jeg mener selv. På den ene siden skal man tilrettelegge for og oppfordre til at ofre for voldtekt og mishandling skal stå fram, noe samfunnet har blitt til de grader bedre på i det siste. På den andre siden finnes det ikke et

håndfast bevis på beskyldningene mot Jackson, selv etter rettssaker og to ekstensive FBI-etterforskninger. Mange er likevel overbevist, mye på grunn av massemedienes dekning av rettssaken i 2005. Episoden er omtalt som en av de mest skammelige i journalistisk historie i ettertid, da de tok i overkant parti i saken.

Leaving Neverland leverer også kun anklager, denne gangen ti år etter den anklagde sin død. Regissør Dan Reed vet helt klart hva han mener, og har laget dokumentaren bevisst ensidig. Jackson-familien har ikke fått muligheten til å komme med motsvar. Selv om det er bittelass å ta av på troverdigheten til Robson og Safechuck. Dette er ikke måten man driver seriøs journalistikk her i landet, og denne dokumentaren er absolutt ikke noe vi bør vise på statskanalen vår. For tre år siden kunne nok aldri denne dokumentaren i det hele tatt blitt laget. At det plutselig er akseptabelt å flytte standardene tilbake til der de var i 2005, er nok et symptom på post-Trump journalistikk.

Det dras sammenligninger mellom anklagene de to kommer med, og overgrepsanklagene mot

Hollywood-topper som har flortet de siste årene. Det er en vesentlig forskjell her man må merke seg. Jackson har vært i rettsak for dette før, og har blitt frifunnet, for ikke å nevne at han for lengst forlot denne verdenen, og er dermed ikke her for å beskytte seg selv. Robson og Safechuck har de siste årene saksøkt Jackson-familien for millioner, og det kan virke som om dette er et forsøk på å endre populærmeningen i de sakene for økonomisk vinning, framfor justis.

Man snakker om at man skal skille kunsten fra kunstneren. Jeg mener at det utsagnet ikke på noen måte er relevant her. Det insinuerer at Jackson er dømt skyldig. Bevisbyrden ligger på anklageren, og her er det en kraftig mangel på bevis. At NRK forhåndsdommer og i det hele tatt tenker på å fjerne kunsten fra sine spillelister er uforsvarlig. Jeg vil sterkt anbefale å ta denne dokumentaren med en klype salt. Undersøk bakgrunnen selv og gjør deg opp en mening på egenhånd. Å la seg overbevise av den typen journalistikk som denne dokumentaren fremmer, er direkte skadelig.

En forfalsket dødsannonse

Jesus og rocken har til felles at de frelser folket og stadig erklæres død og gjenoppstått. Samtidig er det bredere enighet om at Jesus faktisk er død.

TEKST: Maren Høgevold Busterud | FOTO: Celine Bergundhaugen

Selv om dødsannonsen skrives ofte har rock som sjanger ennå ikke forsvunnet, men ser vi nå tydelige tegn til at den omsider synger på siste verset? Vil den drukne i mylderet av EDM og hiphop, eller vil dødsårsaken være en annen?

Hva en sjangers død egentlig betyr er enda et spørsmål som er like vanskelig å svare på. Det kan bety at den ikke selger lenger, eller at utviklingen har stoppet opp. Eller kanskje at utviklingen har gått for langt, og endt opp i andre sjangre?

En kommersiell død

Rockens rolle i samfunnet har endret seg i det siste, og eksisterer i dag i limbo. Vi ser rett og slett mindre av den, kanskje faretruende lite, og dette gjør rocken mindre lønnsom siden miljøet har blitt mindre. Konservator Mathias Østrem på Rockheim har prøvd å gi noen svar på hvorfor. Han mener at rocken på ingen måte er død, og at dette er feil spørsmål å stille.

– Vi har snakket om at rocken skal «dø» helt siden 70-tallet, den gang på grunn av discoen. På 80-tallet skulle den dø på grunn av synthesizeren og trommemaskinen. Rockens arena er ikke lenger den mest dominerende sjangeren innenfor populærmusikken.

Han trekker fram at rocken selv var en outsider som erstattet noe eldre, eksempelvis Hendrix som trekkplaster på jazzfestivaler på 60-tallet. Den gang var det jazzens «død» man diskuterte, på samme måte måte som rocken den dag i dag.

– På samme måte som Jefferson Airplane og Jimi Hendrix og sanne type artister som bestemte trendene på 60- og 70-tallets festivaler, så har dagens festivaler en overvekt av pop og elektronika, forteller Østrem.

I tillegg ser man at statistikk over platesalg og listeplasseringer ikke er like dominert av rock som den var. Dette betyr at den kommersielle verdien har falt. Et godt eksempel på dette var da Grammy Award Show i 2018 byttet til reklamepause da prisen for beste rockelåt skulle deles ut. Østrem mener at det er hiphopen som har overtatt rollen som det viktigste kommersielle kulturuttrykket, og at utviklingen den har hatt ligner på rockens. Det betyr ikke at rocken ikke kan gjenoppstå, men det vil ikke være noe som skjer over natta.

– På en annen side har vi kulturer som aldri har vært mainstream og heller aldri kommersielle. For eksempel den ekstreme metallsjangeren, som har vært veldig viktig i Norge, og har hatt relativt stabil oppslutning. Den har aldri vært mainstream, men har alltid hatt sine egne festivaler og miljøer. Selv om metallen ligger litt på sidelinjen er den på ingen måte død.

Et definisjonsspørsmål

Det er ingen indikasjoner på at rocken ikke kan vokse videre, men vi må passe oss for å ikke glorifisere 70-tallets eksentriske gitarsoloer, mener Østrem. Det kan fort bli kontraproduktivt, selv om det er mye å lære av de gamle.

– Vi ser fortsatt mange som vil spille i band. Det er fremdeles hundrevis av barn som står i kø på kulturskoler og ser på Youtube-tutorials for å lære seg å spille rock. Selv om rocken kanskje ikke ligger på førsteplass på hitlistene lenger, så betyr det ikke at kulturen ikke lever. Vi burde heller spørre hva som definerer rock. Er det en gitar, bass og tromme?

Nostalgien står veldig sterkt blant publikum

og musikere, og kan være et hinder for utvikling. Østrem mener at selve bandformatet ikke nødvendigvis trenger en oppdatering, men at vi ikke må henge oss så mye opp i å definere musikken.

– Jeg tror de som sier at rocken er død er de som er imot utviklingen innenfor sjangeren, og kanskje heller vil tilbake til storhetstiden på 70-tallet. Et band som diskuteres mye om dagen er Greta Van Fleet. De har blitt beskyldt for å høres ut som Led Zeppelin, et typisk 70-talls rockeband, men er det rockens redning?

Østrem understreker at det er viktig å anerkjenne det nyskapende musikkmiljøet. Når vi snakker om sjangre blir det feil å sette opp leire og definere for tydelige grenser. Det er tross alt store paraplybegreper vi snakker om.

– Ikke alle vil kalle for eksempel Pom Poko for et rockeband, men det er noe rock der i mine ører. Selv om de kommer fra en annen bakgrunn og er jazzlinjefolk så er ikke poenget hva slags utdanning man har. Der er vi i Norge i dag kanskje litt for opptatte av å holde det ryddig.

Grensene viskes ut

Videre påpeker han at tilgjengeligheten på musikk gjør at vi kan velge og vrake i mye større grad enn før, og dette gjør at vi ikke trenger å begrense oss til en spesiell sjanger. Før var det mer tydelig hvor folk hørte til i musikkmiljøer, mens i dag kan vi velge på tvers av rock, elektronika og hiphop. Disse kryssningene påvirker igjen musikken som blir lagd.

– Det er veldig interessant å se hvordan spesielt den unge generasjonen i dag har vokst opp med både Slipknot og Eminem, og tar screaming og

ROCKENS HAMSKIFTE: Konservator ved Rockheim, Mathias Østrem, mener at rocken er på vei gjennom en ny utvikling.

et rått metalluttrykk inn i hiphop. På de hardeste trap-låtene hører man at det er en påvirkning fra rocken. Kanskje det blir en slags hybrid der. Du har også rappere som Post Malone som coverer alt fra Bob Dylan til Nirvana på konserter og tar rockeestetikken inn i musikken sin. Men igjen, da ser vi en forherligelse av den gamle storhetstiden.

Likevel eksisterer det fortsatt et stigma når det motsatte skjer, at rockere bruker digitale hjelpemidler som backing tracks. Østrem mener at denne trenden bare kan bli mer og mer vanlig, og at publikum må godta dette.

– I dag er det jo mange som tar opp musikken sin på soverommet. Soveromspop er et begrep som brukes nå, men for 30 år siden kalte man det *low-fi*. Den eneste forskjellen er at da tok man opp musikken på en båndopptaker, mens nå imiterer man lyden av denne ved hjelp av digitale hjelpemidler. Dette oppfattes som ærlig og autentisk selv om det ikke høres ut som rock fra rockens storhetstid.

Forskjellige verdener

Historisk sett har rockemiljøet i Trondheim vært viktig, med artister som TNT, Åge og DumDum Boys. Det er heller ingenting som tyder på at det er mindre viktig med el-gitar og skinnjakke i Bartebyen i dag.

Medlemmene i Waste a Saint har vært en del av Trondheims rockemiljø i flere år, og spiller konserter og gir ut ny musikk i disse dager. Bandet kom fra ulike musikalske bakgrunner da de møttes på Trøndertun for et par år siden. Noen hadde vokst opp med rock, mens andre oppdaget rocken først på folkehøyskolen.

– Jeg drev egentlig med klassisk musikk, men ble positivt overrasket, forteller vokalist Bogey Stefansdottir.

Gitarist Alexander Skomakerstuen gikk derimot på gitarundervisning fra han var åtte år, og har spilt i rockeband mesteparten av livet. Han er trønder, og DumDum Boys står da selvsagt sterkt.

– Vi kan ikke se tilbake på rockens storhetstid, for vi levde jo ikke da. Men man føler seg gammel som hører på det. Når jeg snakker om musikk med de på jobb føles det som vi er i to

helt forskjellige verdener. Vi hører jo selvsagt på annen musikk også, men er nok ikke like oppdatert på denne.

Trondheimsrocken lever!

Likevel står rockemiljøet i Trondheim fremdeles sterkt. Selv om Waste a Saint ikke hører til gjengen som sitter i skinnjakke med Maiden-logo, så er de godt kjent med miljøet. De er mer opptatt av at man kan henge litt på tvers av grensene. Å høre på både Maiden, Muse, Arctic Monkeys og White Stripes er lov.

– Det er mye metallfolk i Trondheim. Og hele rockemiljøet her er nok større i forhold til befolkningstallet enn mange andre norske byer. I Bergen er det på samme måte med hiphop, samtidig som det finnes et miljø for det i Trondheim også, sier Stefansdottir.

Likevel er rocken en slags undergrunnssjanger i Trondheim også, som i resten av verden. Det er lite nytt innenfor sjangeren som er kjempestort i dag.

– Men jeg tror det er sunt for den kunstneriske utviklingen. Det gir mer rom for eksperimentering og en «gi faen»-holdning. Man kan tenke at vi kanskje ikke blir så store, men det har ikke noe å si. Så da bare gjør vi som vi vil, sier Stefansdottir.

Skomakerstuen legger til at det er lite penger i dette, og at det er litt trist. Alle i bandet jobber deltid ved siden av studier for å holde liv i musikken. Heldigvis merker bandet oppsvingen i Trondheims uteliv og konsertscener. Ingen av stedene i Midtbyen nå er utelukkende for rock, men dette er de enige om at kan være sunt. Både for publikum og musikere. Det er vanskelig å si om utestedene gjør det bra eller ikke, men de håper at scenedøden vi så for et par år siden ikke gjentar seg.

Våte fantasier om storhetstiden

Både Stefansdottir og Skomakerstuen nevner flere ganger at den alternative rocken fra tidlig 2000-tallet har gjort inntrykk på dem. Dette var musikken de vokste opp med, men som også har fått beskyldninger for å lene seg for langt vekk fra klassisk rock.

– De som mener dette har det kanskje som en prinsippsak, mener Skomakerstuen.

For selv om for eksempel Muse har latt seg inspirere av elektronika og dubstep på flere utgivelser, så ser de også tilbake på Queen som en stor innflytelse.

– Da de 2000-tallsbandene satt på vorspiel så ser jeg for meg at de hørte på 70-tallsbandene, også ville de covere og ta inspirasjon fra dem til egen musikk. Men det kan ikke bli helt likt, for det er jo en annen tid og en annen setting, fortsetter han.

Når det kommer til spørsmålet om digitale hjelpemidler som backing tracks er lov, er de to uenige. I likhet med Østrem mener de at det kan være et godt hjelpemiddel, men at det kanskje er en for enkel løsning

– Jeg synes det er helt lov, uten tvil. Jeg skal ikke ta ifra deg skinnjakka di fordi du tar med en Mac, mener Skomakerstuen.

– Det spør, svarer Stefansdottir.

– Jeg er ikke bare negativ til det, men hvis du trenger noe fra en instrumentalist som du har mulighet til å ha på scenen, så føler jeg at det blir feil. Men om du trenger for eksempel strykere som du har lagt inn på studioinnspillingen, og det er for fett til å ikke ha med live, så for all del.

Skomakerstuen spekulerer i om motstanderne av digital teknologi i rock mangler kunnskap om hvordan musikk faktisk lages. Han kan forstå at folk ser på det som «juks» når de ikke vet hva som skal til for å lage lydene. Om det er juks eller ikke er veldig subjektivt, og derfor skal folk få lov til å gjøre som de vil. Så lenge de koser seg på scenen.

– Selv om metallartister ikke smiler på scenen, så koser de seg de også, sier Stefansdottir og ler.

Dødsannonsen er kun clickbait

– Jeg tror ikke vi er ferdige med å høre det, sier Skomakerstuen oppgitt.

Han refererer til spørsmålet om rocken er i live eller ei.

– Det høres ut som et fripass for å få klikk. Jeg har sett det så mange ganger i musikkanmeldelser, og det brukes som et virkemiddel for å opphøye storhetstiden på 60- og 70-tallet, også da de som blir anmeldt. Men jeg håper for Guds skyld noen skriver det om oss også, for jeg klikker på det med en gang.

Det er et forferdelig system som jeg elsker.

Det kan være enkelt for vår generasjon å drømme oss tilbake til 60-, 70- og 80-tallet, ettersom det var noe vi aldri fikk oppleve. Man kan samtidig spekulere i om den æraen er overvurdert.

– Kanskje det var dritt, kanskje de egentlig bare lyver.

– Jeg har vært på lydmannkurs, og der fortalte de at lydkvaliteten på disse konsertene var helt grusom. Men stemningen var sikkert fantastisk,

legger Stefansdottir til.

Hun tror rocken går i bølger, som alt annet. Noen ganger kommer det litt større bølger, andre ganger mindre, men det betyr ikke at sjangeren er hverken død eller døende. Det vil alltid finnes folk som trenger en sånn type energi som rocken utstråler.

Om dette handler om energi eller bare preferanser er det litt uenigheter om, for Skomakerstuen trekker frem at det også finnes mange som

liker mye forskjellig på tvers av sjangre.

Uavhengig av preferanser kommer diskusjonen til å fortsette i musikkjournalistikken. Sannsynligheten er stor for at rock som sjanger vil bestå, men spørsmålet er i hvilken form og skala. Vil den fortsette å fylle fotballstadioner eller må den nøye seg med trange kjellere i bakgater og smug? **UD**

MIN MUSIKKANBEFALING:

Sonic Youth - *Sonic Nurse*

Støyrock kan for mange være en vanskelig sjanger å sette seg inn i, men *Sonic Nurse* loser deg relativt skånsomt gjennom opplevelsen.

TEKST: Frederick Baade

Sonic Youth har unektelig hatt en stor innflytelse på indiebevegelsen siden de ga ut sin første plate på starten av åttitallet. En helt særegen sound og en til tider kynisk utnyttet bransjeteft, gjorde bandet til et naturlig knutepunkt mellom musikkbransjen og flere amerikanske og britiske indieband. Her bruker jeg indiebegrepet veldig bredt, vel å merke.

Av en hel horde band som drev med postpunk og no-wave i New York, var Sonic Youth også blant de første som ble tilbudt en kontrakt hos et stort plateselskap, Warner, med nesten ubegrenset kreativ frihet. Dette kom selvsagt ikke uten klageskrik fra indiescenen, men innflytelsen bandet fikk som følge av kontrakten er ikke til å feie under teppet, for man hører ennå hint av Sonic Youth-soundet i dagens indierock.

Mang et indieband har altså forgyeves prøvd å gjenskape soundet til Sonic Youth opp gjennom

årene, og ennå er det ingen som helt har klart å knekke koden. Det er virkelig ikke noen som måler seg med den intensiteten og det lydlandskapet Sonic Youth manet fram, som best beskrives som «lydliggjort storbyangst». Derfor synes jeg flere burde ha kjennskap til musikken deres, og selv om det er vanskelig å løfte fram bare én plate fra diskografien deres, er en god vei inn i den *Sonic Nurse* fra 2004.

Plata kom relativt sent i karrieren til Sonic Youth, og man merker godt at de har spilt sammen i over 20 år. Gitarpartiene til Thurston Moore og Lee Ranaldo smelter ofte sammen til et vakkert og kaleidoskopisk tema for så å bryte ut i en øresusende blowout. Andre ganger holder en av dem fortet sammen med rytmeseksjonen mens den andre klikker bananas. Selv om støypartiene er noe mindre intense enn på tidligere utgivelser, er de fortsatt like utforskende og veies bedre opp med sterke hooks og melodier.

Oppå alt dette veksler de to gitaristene og bassist Kim Gordon på tekstforfatter- og vokalistrollen. Slik får musikken ennå mer variasjon, siden hver av dem tilfører sitt eget distinkte preg både tekstmessig og melodisk. Det må også sies at alle sangstemmene i bandet besitter en skranglete indieskjarm som fort kan bli slitsom, men heldigvis veksler de på vokalrollen ofte nok til at dette blir en styrke framfor en svakhet.

***Sonic Nurse* kan fortsatt være** litt utfordrende for en førstegangslytter, men jeg vil oppfordre til å tvinge seg gjennom platen i hvert fall én gang, for det er mange gode låter oppi alt bråket. Det hjelper også å tenke på støyen som bare nok en uttrykksmåte, eller en annen måte å bygge opp og avløse spenning i låtene — de har med andre ord byttet ut harmonilæren til Bach med fuzzpedaler, feedback og funky klanger. Og så må vi ikke glemme at det er snakk om uavhengig rockemusikk her. Av og til må det være litt stygt for å groove.

TEKST: Edel Malene Farstad
FOTO: Def Jam Recordings

2 Chainz – *Rap Or Go To The League*

Trap-veteranen overbeviser ikke 100 prosent med sitt nyeste album.

Takket være legendariske gjestevers på tidløse bangers som Drakes «All Me», Kanye Wests «Mercy» og Travis Scotts «3500», har jeg etter hvert begynt å forvente store ting når jeg hører 2 Chainz annonsere sin tilstedeværelse ved å rope sitt eget navn på en låt. Det har likevel blitt en del skuffelser opp igjennom åra, for i albumformat har han sjeldent nådd helt opp for min del.

Rap Or Go To The League er oppfølgeren til det anerkjente *Pretty Girls Like Trap Music* fra 2017. For dem som forventet at 2019 var året der 2 Chainz endelig ville levere det perfekte trap-albumet, vanker det en skuffelse. Det er absolutt mye bra produksjon og en del godt leverte vers å hente her, og ihuga fans vil helt klart kunne kose seg med store deler av *Rap Or Go To The League*. Likevel må jeg med tungt hjerte melde at albumet dessverre ikke skiller seg ut i den grad som må til for å unngå å drukne i havet av middels god hip hop.

Albumet er gjestet av et knippe velkjente artister, som i varierende grad bidrar til å bedre helhetsinntrykket. Jeg er i beste fall ambivalent til Kendrick Lamar sitt vers på «Momma I Hit A Lick». Ariana Grandes opptreden på «Rule The World» derimot, hever den i utgangspunktet gode låta et par ekstra hakk. Denne befinner seg, sammen med blant annet «Money In The Way», i kategorien «sanger jeg kommer til å høre på igjen». Det gjelder dessverre ikke alle sporene. «High Top Versace» med Young Thug og «I'm Not Crazy, Life Is» med Chance The Rapper og Kodak Black, for eksempel, vil neppe figurere på mine spillelister i framtiden.

Det er definitivt nok minneverdige øyeblikk her til å redde albumet fra middelmådighet, men den karismaen og egenarten som vi alle vet at han besitter, uteblir dessverre på mange av låtene. Jeg må enn så lenge motvillig godta at 2 Chainz fremdeles fungerer best som en feature.

TEKST: Simon Storvig Winther
FOTO: AGE 101

Little Simz – *Grey Area*

På *Grey Area* går Little Simz fra å være et stort talent til å bli en stor artist — og skaper årets hittil sterkeste rap-album i prosessen.

Da Little Simz delte «Offence», den første singelen fra sitt tredje album, utstrålte rapperen et fokus og en tro på egne ferdigheter ulikt noe jeg hadde sett fra henne før. Over en aggressiv instrumental sammenlignet hun seg lekt og selvsikkert med både Jay Z og Shakespeare — og det på en dårlig dag. Samme selvtillit og kreative fokus videreføres gjennom hele *Grey Area*, og resultatet er en svært sterk prestasjon fra artisten som i 2015 fikk tittelen «the illest out» av selveste Kendrick Lamar.

For det har aldri vært noen tvil om at Little Simz er en talentfull rapper. I tillegg til lovord fra den nåværende kongen av hiphop har hun allerede fått støtte fra legender som Lauryn Hill, Nas og Jay Z. Likevel er det først på *Grey Area* at artisten virkelig lever opp til sitt store potensiale. Gjennom ti fokuserte låter, alle mesterlig produsert av barndomsvennen Inflo, viser Simz overbevisende fram sine styrker, samtidig som hun er åpen og ærlig om sine svakheter. Vi får rå og kompromissløs rapping på «Boss» og «Offence» levert side om side med sårbare fortellinger om usikkerhet og frykt på «Sherbet Sunset» og «Flowers», uten at kontrastene noen gang føles unaturlig.

Samtidig som Simz bruker albumet til å utforske livets gråsoner, bidrar Inflo med et vidt fargespekter av stiler. Han mestret alt fra varm og fengende neo-soul på «Selfish» til iskald grime helt på grensen til trip-hop på «Venom». Det er tydelig at produsenten og rapperen har en helt spesiell kreativ kjemi, og Little Simz skinner over hver eneste instrumental.

På *Grey Area* er vi så heldige at vi får oppleve øyeblikket der et ungt talent utvikler seg til å bli en fullkommen artist, og med den dybden, allsidigheten og rene råskapen Little Simz viser her finnes det ingen grenser for hva hun kan oppnå i årene som kommer.

TEKST: Lisa Bye | FOTO: Sony Music Labels Inc.

Foals – *Everything Not Saved Will Be Lost - Part 1*

Foals klarer ikke å leve helt opp til forventningene. Deres første studioalbum på fire år er derimot likevel verdt et lytt eller to.

Det er hele fire år siden bandet fra Oxford sist slapp et studioalbum. Foals kom endelig ut av skyggen og inn i lyset igjen i 2019. Det hele startet med singelslipp av «Exits» tidligere i år, en rå og fengende rockelåt som gjør det godt både på radio, på dansegulvet en lørdagskveld og gjennom øretelefonene mine på vei til skolen.

Everything Not Saved Will Be Lost - Part 1 er et verk med ti spor som virkelig viser frem bandets utvikling de siste årene. Albumet er første halvdel av utgivelsene, hvor siste halvdel sies å bli sluppet i september i år. Siden albumutgivelsen ble annonsert allerede i 2017, har også bassisten Walter Gervers forlatt bandet etter 12 år i gruppa.

Til tross for stor variasjon blant sporene på plata, er det dessverre ikke mange av bidragene som fester seg til hukommelsen eller på spillelistene mine framover. Låta «In Degrees» beskrives av Foals selv som en danselåt som handler om sakte, men sikkert å gli fra hverandre. Det er også noe herlig elektronisk over den, som piffer opp albumets i utgangspunktet rocka stil.

En av mine personlige favoritter på albumet, «Sunday», er fullspekket med svulmende og uhåndterbare faktorer som kommer godt ut med sitt indierock-preg. Likevel er det med en bismak jeg lytter til *Everything Not Saved Will Be Lost - Part 1*, da den ikke klarer å leve helt opp til forventningene til de kritikerroste engelskmennene. Ikke bare er det mangel på gode bangers på plata, men Foals lykkes ikke helt i å skape en plate som gjør at jeg som lytter lengter etter neste halvdel av den. Jeg vil likevel holde øyne og ører åpne for oppfølgeren *Everything Not Saved Will Be Lost - Part 2* til høsten, i håp om en enda bedre side av Foals.

Smilet ditt er din superkraft!

450,-

for undersøkelse, 2 røntgen og enkel rens. 10 % på øvrig behandling.

Du finner våre fire klinikker sentralt beliggende på Trondheim Torg, Leutenhaven, Munkegata og Sirkus Shopping.

**Kan ikke kombineres med andre tilbud og gjelder ikke tannteknikerarbeid. Studentbevis må medbringes.*

ONSDAG 20. MARS

Presidential election - ISFiT 2021
18.00 - 22.00, Samfundet
For most of us, it's still nearly two years before ISFiT 2021 begins, but for the new president the next festival will start on Wednesday. The candidates will have to go through the metaphorical fire of questioning from Storsalen before the vote – come to Storsalen or watch the livestream to follow the election. As of the publication of this issue, five candidates has been announced. Remember that all members of Studentersamfundet can vote by bringing their red membership card.

TORSdag 21. MARS

Erik Reinert - Hvorfor fattige land forblir fattige
12.15 - 14.00, Dragvoll - D1
Har du noensinne lurt på hvorfor fordelingen av ressurser i verden er som den er? Noen land er fattige – men hvorfor? Samfunnsøkonom, professor og forfatter av boken *How Rich Countries Got Rich and Why Poor Countries Stay Poor* Erik Reinert kommer til Dragvoll med denne historiske studien av økonomiske policyer. Arrangørene lover også kaffe og gratis inngang.

Holocaustbenektelse i Norge – foredrag med Kjetil Braut Simonsen
19.00 - 21.00, Jødisk museum Trondheim
Hvor forekommer holocaustbenektelse i dag, og hvordan arter den seg? Hva kjennetegner holocaustbenektelsens historie i dag? Benektelse av folkemord begått av nazistene under andre verdenskrig dukket opp allerede kort tid etter krigens slutt, og eksisterer fremdeles i enkelte ekstreme miljøer i dag. For å lære mer, kan du ta turen til Jødisk Museum, hvor historikeren Kjetil Braut Simonsen fra Jødisk museum i Oslo kommer for å holde foredrag.

LØRDAG 23. MARS

Samfundsmøte: Brexit
18.00 - 21.00, Samfundet
Den politiske røre av folkeavstemninger, forhandlinger og avviste avtaler, bedre kjent som Brexit har hjemsøkt Storbritannia de siste to årene. Med celebre gjester i form av Storbritannias ambassadør til Norge, Richard Wood og journalistene Espen Aas og Annette Groth, skal dette samfundsmøtet diskutere de ulike avtalene, konsekvensene av en «no deal», situasjonen ved den nord-irske grensen, og mye mer. Publikum har som vanlig muligheten til å stille spørsmål til panelet, så ta turen til Storsalen denne lørdagen for litt politisk påfyll Dette Samfundsmøtet vil avholdes på engelsk.

Premiere på *Lang dags ferd mot natt*
18.00, Trøndelag Teater
Dette stykket er ofte ansett som det beste av den amerikanske dramatikeren Eugene O'Neill. Det tar for seg en dag i livet til familien Tyrone som er basert på forfatterens egen familie. Morfinavhengighet, alkoholisme og sykdom preger denne dysfunksjonelle gjengen.

FREDAG 22. MARS

Avsparksfest
KL 18.00 - 23.00, Tapperiet på Dahls
Det er endelig på tide med draktlansering av den

nye hjemmedrakten til Rosenborg. Det blir både fest, triksing og konsert med hiphop, pop, for ikke å snakke om rock'n'roll. Gutan kommer, Jaa9 kommer, Jonas Skybakmoen kommer og Sugar Louise kommer!

Konsert med Silvana Imam

KL 21.30-23.30, Storsalen
Sveriges hiphop-dronning inntar Studentersamfundet som en del av sin Helig Moder-tour. Det nye albumet har høstet gode anmeldelser, så dette blir nok god stemning.

TIRSDAG 26. MARS

Trøndersk vinterkarusell
KL 18.30, Leangen
Da har vi nådd slutten for den trønderske vinterkarusellen for denne sesongen. Det sjette og siste løpet av vinterkarusellen er offisielt her. Løpet som varte fra september 2018 til mars 2019 avsluttes med en fem kilometer lang løype fra Leangen. Vinterkarusellen er åpen for alle med deltakerklasser fra ti år og eldre.

ONSDAG 27. MARS

Ragnhild Hutchison: Trondheims gull
19.00 - 20.00, Suhmhuset

Kobber har en lang historie i Trøndelag, og det var fra Trondheim dette metallet ble sendt ut i verden. Historiker Ragnhild Hutchison kommer til Suhmhuset for å fortelle om det trønderske kobberet og hvordan dette påvirket trøndelagsregionen.

Studentkavalkaden

KL 19.00-23.00, Storsalen
Denne onsdagen kommer alle studentrevyene til Samfundet for å feire, ja nettopp revy. Alle skal framføre sine beste numre og priser skal deles ut til aller beste.

FREDAG 29. MARS

Ranheim Kickoff
KL 18.30 - 21.30, Ranheim Paper&Board
Det er starten på Eliteserien og da følger det selvfølgelig med sesongkickoff for hver klubb, ikke minst Ranheim. Det blir spillerpresentasjoner, underholdning, aktiviteter, musikk med Ranheim-speaker Terje Walther og gratis mat. Kickoffen avsluttes med en filmvisning av *Togrøvere* som dreier seg om den beryktede "Ranheimsgjengen."

LØRDAG 30. MARS

TKS (re)presenterer: Kvinner
KL 19.00-20.30, Frimurerlogen
Trondheim Kvinnelige Studentersangforening gir sitt publikum en hyllest til kvinnen, og kvinner. De ønsker å løfte fram kvinner som har bidratt gjennom musikkhistorien. Det blir også urpremiere på et nytt stykke med tekst av dikteren Haldis Moren Vesaas og komponert av Kim André Arnesen.

SØNDAG 31. MARS

Byåsen håndball elite - Rælingen
KL 18.00, Trondheim Spektrum
Håndballsesongens nest siste hjemmekamp er offisielt her. Denne dagen kommer Rælingen på besøk. Ting gikk dessverre ikke jentenes vei da de var vert for Vipers i starten av mars, men nå har de ingenting å tape mens Rælingen som må unngå

nedrykksplass har alt å tape. Vil håndballjentene bli ansvarlige for å sende Rælingen til nedrykksplass eller klarer laget fra Akershus å redde litt tapt ære? Det er bare en måte å finne ut på. Kom til Spektrum og finn det ut, for dette blir en veldig spennende kamp.

Eliteserien: Ranheim - Tromsø

KL 18.00, Extra Arena
Og der var Eliteserien igang igjen og første motstander for Ranheim er ingen ringere enn Tromsø IL. Det er bare litt over fire måneder siden Tromsø sist var på besøk og tok en solid 2-1 seier mot trønderne. Nå kommer de hit igjen for å gjenta seieren. Kommer de til å gjenta suksessen eller klarer ranheimguttene å ta revansj mot tromsøværingene nå som vi forlater vinterseongen? Kom og se for dette blir nok *Extra* artig.

TIRSDAG 2. APRIL

Kurs i tissvask med Nina og Stine
KL 06.55-12.00, Dassdass
Har du en skitten tiss? Lurer du på hvordan man får en ren tiss? Nina og Stine gir fasiten på hvordan ditt underliv kan gå fra ekkel til vakker på 1-2-3. SPOILER ALERT. Intimsåpe er ikke nødvendig.

TORSdag 4. APRIL

Politisk frokost med Bjørnar Moxnes
09.30 - 10.30, Litteraturhuset
Mannen fra partiet som er like rødt som enkelte vil ha studentmassen til å være kommer til Litteraturhuset. For de heldige som har skaffet seg billett vil det vanke live-intervju av journalist Jo Skårderud fra Klassekampen og politisk redaktør Kato Nykvist fra Nationen med selveste Bjørnar Moxnes. Om du ikke rakk å skaffe billetter denne gangen, trenger du heldigvis ikke å fortvile helt enda; arrangementet vil legges ut som podcast i ettertid!

SØNDAG 7. APRIL

Escape the universe
KL 19.00 - 20.20, Teaterhuset Avant Garden
Kunstnerkollektivet by Proxy inviterer inn i et kunstnerisk tankeeksperiment. Denne forestillingen utforsker rom, lys, tekst, bevegelse og lyd på samme tid.

TID - TSS i Domen

KL 20.00 - 21.30, Nidarosdomen
Gutta i Trondheim Studentersangforening inntar selveste Nidarosdomen. De lover et repertoar som gjenspeiler den majestetiske katedralen.

MANDAG 8. APRIL

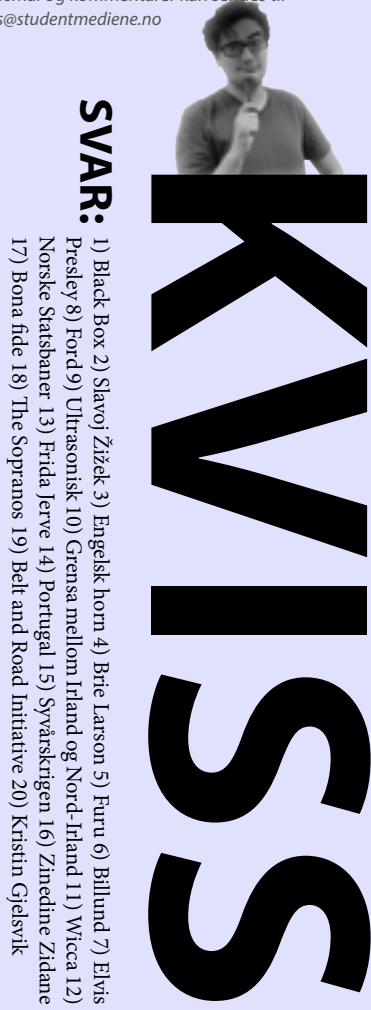
Eliteserien: Rosenborg - Odd
KL 19.00 - 21.00, Lerkendal stadion
Enda en eliteserie, enda et Rosenborg-gull! Er det ikke det de sier? Andre runde er i gang for Gutan, og denne gangen tar de imot besøk fra Skien. Rosenborg har allerede et godt utgangspunkt for seier med hele 26 seriegull når de nå skal kjempe for sin 27 serieseier. Rosenborg kan friste med lave studentpriser på Lerkendal.

TIRSDAG 9. APRIL

Ny Dusk i hyllene!

KVISSMESTER: Benedikt Erikstad Javorovic

Spørsmål og kommentarer kan sendes til kviss@studentmediene.no

SVAR: 1) Black Box 2) Slavoj Žižek 3) Engelsk horn 4) Brie Larson 5) Furu 6) Billund 7) Elvis Presley 8) Ford 9) Ultrasonisk 10) Grensa mellom Irland og Nord-Irland 11) Wicca 12) Norske Statsbaner 13) Frida Jerve 14) Portugal 15) Svårskrigen 16) Zinebine Zidane 17) Bona fide 18) The Sopranos 19) Belt and Road Initiative 20) Kristin Gjelsvik

ALT VAR BEDRE FØR I TIDA. HVILKET NEW PUBLIC MANAGEMENT-NAVN FÅR DU?

0-3 poeng: Entra

8-12 poeng: Bring

17-19 poeng: Vy

4-7 poeng: Avinor

13-16 poeng: Telenor

20 poeng: Equinor

Registrerer

...at hvem hadde trodd at MJ var pedo?
...at statskanalen ikke har hørt om tilsvarsrett
...at hva er verst?
...at sleepover på Neverland eller pysjamasparty med KSG?
...at «fuck off, les teksten»
...at nye **Propheten**-redaktører
...at endelig har vi litt konkurranse igjen
...at det er ensomt på toppen
...at men fint med avstand til **dritten** på bunn
...at Fitteblekka kler sitt navn
...at hele Samfundet er **bitchene** til Magdi og Chirag
...at Storsalen valgte ny leder
...at men frykt ikke
...at mye cv-fyll igjen å ta av
...at ISFTene velger ny president
...at men det blir **trangt** på scenen
...at vi beregner at valgresultatet er klart **innen** kl. 04:15
...at Sande: vi foreslår taletid på minst 10 minutter per person
...at men 20 minutter til Bent Johansen
...at **#benkbent**
...at broilerkyllinger som blir til overs bes melde seg hos NTNUSTyret for registrering av mål og akademisk vekt
...at Pirum **baller** det til
...at men nå er de jo godt kjent med **baller**
...at vi er jo godt kjent med uheldige mailtråder selv
...at og **baller**
...at les mer om **baller** på side 16
...at dere leser jo dette for innholdsfortegnelsen uansett
...at fitteblekka trenger litt hjelp iblant
...at Fætteblekka ikke klarer å stave «fætte»
...at trønderkvinner fortjener **fætte** med **trang** é
...at fætta er et bevisst stilvalg
...at hold fætta stilren
...at student, **vask deg**

KSG med strippeshow på Selskapssiden på Kvinnedagen

Det er nå en kjent sak at bartenderne og kokkene trekker seg tilbake for tafsing på Soci etter arbeid. Denne gangen dro de det ut på offentlig areal, og i kjent KSG-stil er ideene om temafester på Selskapssiden sjelden veldig gode i praksis.

Benedikt avslørt som russisk agent i ledervalget

I en rapport som Spitpostens gravejournalister har fått tak i går det frem at Fitteblekkas så kristiske røst ikke bare sto for ironisk distanse og halvserios kritikk av studentdemokratiet under den 6(!) timers lange røra i Storsalen. Samrøre mellom Benedikt og russiske agenter kan nemlig bevises. I en kommentar til Spitposten tar Ben en side ut av boka til «gude-keiseren» over Atlanteren:

– Ingen samrøre! Heksejakt!

Student frøs ihjel på Dragvoll

Makabre scener møtte dragvollstudentene tirsdag formiddag, da de forfrosne restene av en uheldig samfunnsviter ble oppdaget på en lesesal i 6B. Det har, kan Spitpostens kilder opplyse, verken vært liv i sentralfyren i humanioras veksthus #1, eller fyr peisen på gamle Dragvoll Gård siden for bybrannen i Ålesund i 1904.

– Altså, med mindre de klarer å hank inn litt sponsorpenger fra næringslivet, kan

Aune Sand blir ny kulturredaktør i Fitteblekka

Helt siden han trolbundet en gjeng med halv-kåte studenter med et meget lite korrekt strippeshow i Storsalen forkledd som «høytlesnings» av husmorporno, blir student-favoritten igjen å se i gangene på Huset. Sand, som nylig gjorde et feilslått forsøk på å bli aviskommentator for en lokalavis på østlandet, forteller til spit-redaksjonen at han gleder seg til å prøve journalistyrket på nytt:
– Min dype kjærlighet til studentmassen er dypere enn bare litt vennlig rompedask for å si det slik!

Kastrert pirumitt,

25, med ølvom og tenorstemme søker høyt utdannet og eldre mann. Åpen for det meste. Bill. mrk 1488

Kåt eks-Samfundetleder,

28, og dame, søker en bull for å sprite opp forholdet på soverommet. Må ha stort lem. Send med bilde. Bill.mrk 420

Velstelt mann fra down under,

29, søker ung norsk kvinne for giftemål og statsborgerskap. Trenger helst å ha entusiasme for sverd og brannslukningsapparater. Bill. mrk 6969

Jenny dater Trondhjem Episode 3: Frida Jerve

Fitteredaktøren har som vanlig blitt sendt ut på kjærestejakt. Hun er fortsatt ung, men overgangsalderen henger over henne som mørke skyer i horisonten, og hun må få utnyttet østrus mens hun fortsatt har den. Etter mislykkede forsøk de to siste gangene, forsøker vi nå med en liten vri. Det er ikke lange veien fra hardbarket feminist til lesbe, og tilfeldigvis har en ny sjefskvinne trådt seg opp til et statusnivå som er aktuelt for Jenny. Ingen ringere enn klubbas nye eier, tiltredende Samfundetleder Frida Jerve. Frida har mye å gjøre for tiden med opplæringen, men aksepterer da hun

begynner å bli litt lei av Sande sine upassende og slibrige kurtiseringer. En middag på Lyche blir avtalt, og vi sniker en mikrofon ned i veska til Jenny. Det blir fort en røddebatter på Frida, og selv om det frister med dobbel Lycheburger for Jenny, går hun for veggis selv i solidaritetens ånd. Praten går, og vinglass blir styrtet en etter en, før temnet går over til hvor de skal videre. Jenny foreslår Bodegaen, og Frida går motvillig med på det. Etter en intens og sveitt økt på dansesalvet, akkompagnert av salige mengder med edle dråper snus nesene

hjemover til Frida. I nattens hete blir strap-onen dratt fram, og skaper komplikasjoner. Både Jenny og Frida er sterke og dominante kvinner, og det blir en uenighet om hvem som skal få lov til å ha på penisbeltet. Det viser seg at dealer med to topper, og ingen vil underkaste seg og være bottom-bitch i denne affæren. Uenighet blir til krangel, og den gode tonen som vedvarte gjennom kvelden ble sur. Veiene skilles, og Jenny drar hjem. Hun får nøye seg med tanken at det ikke er hun som må sitte med elendige samfundetledere til Fitteblekka neste semester.

FIRST AID KIT^{SE}
BLOC PARTY ^{UK/PERFORMS}
SILENT ALARM
KVELERTAK
LEMAITRE
BIG BANG
YEASAYER^{US}
TESTAMENT^{US}
CARPENTER BRUT^{FR}
TEAM ME
WHITNEY^{US}
GIRL IN RED
ONKL P
TURNSTILE^{US}
FAY WILDHAGEN
THE BETHS^{NZ}
GREGORY
ALAN ISAKOV^{US/NZ}
THE DOGS
LITTLE SIMZ^{UK}
POM POKO
COMBOS
+MANGE FLERE

15-17
AUGUST
2019

PSTe
R30

P
S
T
E
R
E
O
·
N
O

DESIGN BY ONE CODE / HENRI STOKMAN